

แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน : ศึกษาเฉพาะ
กรณีสถานีตำรวจภูธรหนองแค ตำบ่อหนองแค จังหวัดสระบุรี

ศาสตราจารย์ ดร. อมรศิลป์ มณีศรี

๘๕๘ ๕
ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์
ศาสตราจารย์พิเศษ เป็นตำแหน่งของศาสตราจารย์พิเศษศาสตราจารย์พิเศษ
ศาสตราจารย์พิเศษ

ศาสตราจารย์พิเศษศาสตราจารย์พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๐

แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน : ศึกษาเฉพาะ
กรณีสถานีตำรวจภูธรหนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

ด.ต.อมรศิลป์ มณีศิริ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๑

**LIFE QUALITIES DEVELOPMENT APPROACHES FOR NON-COMMISSION
POLICEMEN : A CASE STUDY OF NONG KHAE POLICE STATION,
NONG KHAE DISTRICT, SARABURI PROVINCE**

POL.SEN.SGT.MAJ.AMORNSIL MANEESIRI

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2551 [2008]**

หัวข้อสารนิพนธ์ : แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน : ศึกษา
เฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

ชื่อนักศึกษา : ด.ต.อมรศิลป์ มณีศิริ

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.อำนาจ ปิ่นพิลา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ดร.))

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ดร.))

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.อำนาจ ปิ่นพิลา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข)

..... กรรมการ
(ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.ประยูร สุยะใจ)

ลิขิตรั้งของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Life Qualities Development Approaches for Non-Commission
Policemen: A Case Study of Nong Khae Police Station, Nong Khae
District, Saraburi Province

Student's Name : Pol.Sen.Sgt.Maj. Amornsil Maneesiri

Department : Government

Advisor : Dr. Amnuay Pinphila

Co-Advisor : Asst. Prof. Dr.Pairote Buasook

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

P. Amnuay
..... Advisor
(Dr. Amnuay Pinphila)

Pairote Buasook
..... Co-Advisor
(Asst. Prof. Dr.Pairote Buasook)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. Prof.(Emeritus) Dr.Sukit Chaimusik)

P. Suyajai
..... Member
(Asst. Prof. Dr.Prayoon Suyajai)

หัวข้อสารนิพนธ์	: แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้น ประทวน : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี
ชื่อนักศึกษา	: ดาบตำรวจอมรศิลป์ มณีศิริ
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.อำนาจ ปิ่นพิลา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข
ปีการศึกษา	: 2551

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส และระยะเวลาปฏิบัติงาน 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างได้แก่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับมากคือด้าน ด้านที่พักอาศัย เนื่องจากการจัดระเบียบอาคารบ้านพักเป็นแนวทางพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ส่วน ด้านอาหาร โภชนาการ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านสวัสดิการ พบว่า มีระดับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับปานกลาง

2. ข้าราชการตำรวจที่มีเพศ อายุ รายได้ สวัสดิการ และระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ส่วน ข้าราชการตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

3. ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเสนอแนะว่าโดยในส่วนที่ต้องปรับระดับให้มีแนวทางพัฒนาที่ให้มีคุณภาพมากขึ้น คือ ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว โดยการแจกจ่าย

อุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ การจ่ายผ้าตัดเครื่องแบบ ให้มีคุณภาพและพอเพียง
รองลงมา คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม หน่วยควรส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาให้เพิ่มขึ้น และนำ
ข้อมูลแต่ละด้านที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรีต่อไป

Thematic Title : **Life Qualities Development Approaches for Non-Commission
Policemen : A Case Study of Nong Khae Police Station, Nong
Khae District, Saraburi Province**

Student's Name : **Pol.Sen.Sgt.Maj.Amornsil Maneesiri**

Department : **Government**

Advisor : **Dr. Amnuay Pinphila**

Co-Advisor : **Asst.Prof.Dr.Pairote Buasook**

Academic Year : **B.E 2551 (2008)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper (independent study) were 1) to study life qualities development approaches for non-commission policemen, Nong Khae police station, Saraburi province, 2) to compare life qualities development approaches for non-commission policemen, Nong Khae police station, Saraburi province, and 3) to study problems and suggestions on life qualities development approaches for non-commission policemen, Nong Khae police station, Saraburi province. The sampling units were 113 non-commission policemen. The tools used for data collection were questionnaires. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The results of research were found as follows:

1. Life qualities development approaches for non-commission policemen, Nong Khae police station, Saraburi province in the aspect of resident were at the high level and those in the aspect of food and nutrition, in the aspect of health, in the aspect of uniform and personal equipment, in the aspect of virtue and morality and in the aspect of welfare were at the moderate level.
2. Non-commission policemen with different sex, age, , salary, welfare and duration of work had different life qualities development approaches with a statistical significance level at .05. Meanwhile those with different education level had no different life qualities development approaches.
3. Non-commission policemen suggested that the aspect which must be adjusted mostly to get high level was the aspect of uniform and personal equipment by distributing tools, things

used while performing duty and distributing uniform having good quality. Secondly, it was in the part of virtue and morality. Division should promote religious activities more and information gotten from research should be applied to develop life qualities of non-commission policemen, Nong Khae police station, Saraburi province.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาและความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดีจาก คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อำนาจ ปิ่นพิลา ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และ ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำชี้แนะแนวทางแก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องในการวิจัยทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้จนสัมฤทธิ์ผลลุล่วงไปได้ด้วยดีและ

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ต่างๆและเจ้าหน้าที่ห้องสมุดประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการศึกษาที่ผ่านมาแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถามและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางปัญญาแก่ผู้วิจัยและข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรหนองแค และ จังหวัดสระบุรี ที่กรุณาตอบแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ครอบครัวของผู้วิจัย ที่เข้าใจและเสียสละเวลาของครอบครัว เพื่อให้ผู้เขียน ได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นและให้กำลังใจผู้เขียนเป็นอย่างดีเสมอมา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาถึงแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้นต่อไป และหากมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขออภัย มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ดาบตำรวจอมรศิลป์ มณีศิริ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของกาวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ	6
2.2 ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน(Basic Needs Theory)	8
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	11
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคนและสังคม	16
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพล	17
2.6 ความรู้เกี่ยวกับสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี	18
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
2.8 สรุปกรอบแนวคิด	25

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง	27
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	28
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	29
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล	30
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	32
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้น ประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี	36
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	39
ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจ ภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	68
5.3 ข้อเสนอแนะ	69
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	69
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	70
บรรณานุกรม	71

ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	75
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	79
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บสำรวจข้อมูล	81
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	83
ประวัติผู้วิจัย	90

สารบัญตาราง

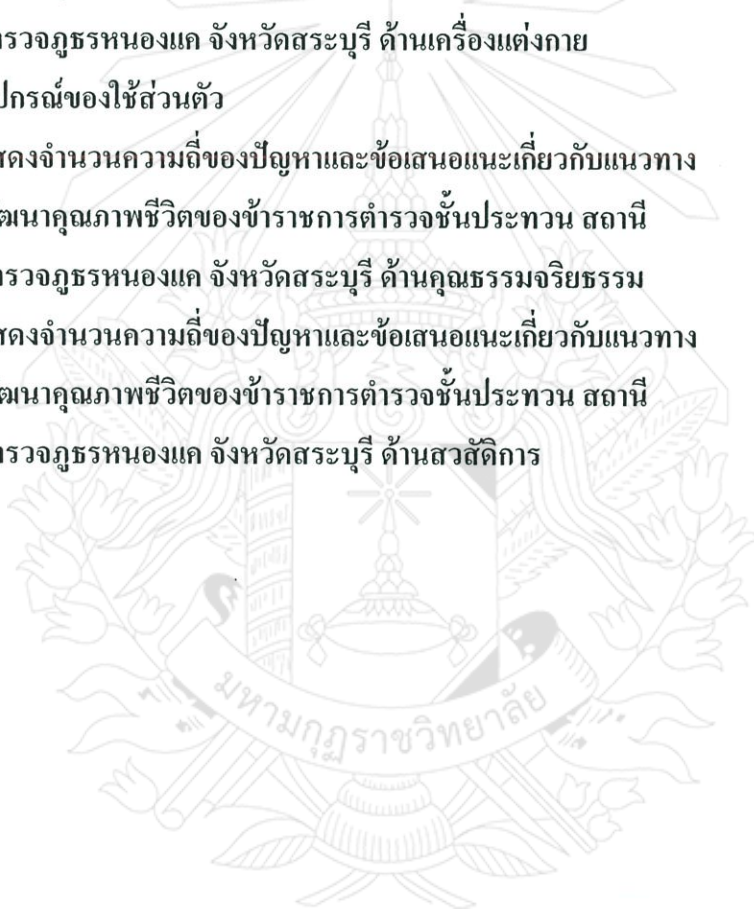
	หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย 32
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ 33
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ 33
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการศึกษา 34
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ 34
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ 35
ตารางที่ 4.7	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงาน 35
ตารางที่ 4.8	แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของความคิดเห็นด้านที่พ่อกาตัยที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน 36
ตารางที่ 4.9	แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านอาหารและโภชนาการที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี 36
ตารางที่ 4.10	แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านสุขภาพร่างกายที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี 37
ตารางที่ 4.11	แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแคจังหวัดสระบุรี 37
ตารางที่ 4.12	แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านด้านคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี 38

ตารางที่ 4.13	แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของ ความคิดเห็นด้านด้านสวัสดิการที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี	39
ตารางที่ 4.14	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยกับเพศ	40
ตารางที่ 4.15	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยกับอายุ	41
ตารางที่ 4.16	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการกับอายุ	41
ตารางที่ 4.17	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายกับอายุ	42
ตารางที่ 4.18	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายกับอายุ	42
ตารางที่ 4.19	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวกับอายุ	43
ตารางที่ 4.20	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมกับอายุ	43
ตารางที่ 4.21	แสดง ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรม กับอายุ	44
ตารางที่ 4.22	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการกับอายุ	44
ตารางที่ 4.23	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยกับการศึกษา	45
ตารางที่ 4.24	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการกับ การศึกษา	45
ตารางที่ 4.25	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายกับการศึกษา	46

ตารางที่ 4.26	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวกับการศึกษา	46
ตารางที่ 4.27	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมกับการศึกษา	47
ตารางที่ 4.28	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการกับการศึกษา	47
ตารางที่ 4.29	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยกับรายได้	48
ตารางที่ 4.30	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการ กับรายได้	49
ตารางที่ 4.31	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายกับรายได้	49
ตารางที่ 4.32	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวกับรายได้	50
ตารางที่ 4.33	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมกับรายได้	50
ตารางที่ 4.34	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการกับรายได้	51
ตารางที่ 4.35	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	51
ตารางที่ 4.36	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทาง พัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	52
ตารางที่ 4.37	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้าน อาหารและโภชนาการกับอายุ	52
ตารางที่ 4.38	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนา คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย กับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	53
ตารางที่ 4.39	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทาง พัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	53

ตารางที่ 4.40	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตเครื่องแต่งกายอุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัวกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	54
ตารางที่ 4.41	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัวกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	54
ตารางที่ 4.42	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	55
ตารางที่ 4.43	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรมกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	55
ตารางที่ 4.44	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	56
ตารางที่ 4.45	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	56
ตารางที่ 4.46	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตกับอายุ	57
ตารางที่ 4.47	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตกับการศึกษา	57
ตารางที่ 4.48	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตกับรายได้	58
ตารางที่ 4.49	แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	58
ตารางที่ 4.50	แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน	59
ตารางที่ 4.51	แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแคจังหวัดสระบุรีด้านที่พักอาศัย	60

ตารางที่ 4.52	แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านอาหารโภชนาการ	61
ตารางที่ 4.53	แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านสุขภาพร่างกาย	61
ตารางที่ 4.54	แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว	62
ตารางที่ 4.55	แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านคุณธรรมจริยธรรม	63
ตารางที่ 4.56	แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านสวัสดิการ	64

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 2.1 คุณภาพชีวิต	12
แผนภูมิที่ 2.2 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล	14
แผนภูมิที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้มีชีวิตอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข โดยมีกำลังพลที่รับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในทุกระดับชั้นยศ ต้องคอยป้องกันการก่อเหตุร้ายและปราบปรามผู้กระทำความผิดตลอดจนดูแลความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนและสังคมอยู่ตลอดเวลาหน้าที่นี้ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในปัจจุบันสถานการณ์ในบ้านเมืองนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า ไม่น่าไว้วางใจเหตุเพราะภัยอันตรายและความไม่เป็นปกตินานาประการ ฉะนั้นตำรวจจึงต้องมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนเองอย่างเข้มแข็งรักในเกียรติ ศักดิ์ศรีความเป็นตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างปลอดภัย เพื่อความสงบสุขของสังคม เพื่อพิทักษ์รักษาความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเป็นกำลังสำคัญของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและประเทศชาติมาตั้งแต่ในอดีต การเป็นตำรวจถือเป็นหน้าที่และมีเกียรติ การเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนนั้น จะต้องผ่านกระบวนการฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนสภาพชีวิตจากพลเรือนเป็นตำรวจ ให้มีความสามารถที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้ได้ การฝึกอย่างหนักในระยะเวลาจำกัดเป็นที่สร้างความหนักใจให้กับตำรวจชั้นประทวนมากเนื่องจากยังไม่คุ้นเคยประกอบกับสภาพจิตใจ ดังนั้นเมื่อต้องการปฏิบัติตัวอยู่ภายใต้กฎระเบียบวินัยของสำนักงานตำรวจอย่างเคร่งครัด จึงเป็นสิ่งที่บีบคั้นจิตใจอย่างมาก รวมทั้งการอยู่ร่วมกับข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรภายในหน่วย ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในพื้นฐานของร่างกาย จิตใจ สังคม และครอบครัว เพราะมาจากต่างถิ่นต่างพื้นที่ ทำให้สภาพชีวิตความเป็นอยู่มีปัญหาหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านร่างกาย จึงจะต้องเห็นคเห็น้อยต่อการฝึกอย่างหนัก การเจ็บป่วยจากโรคประจำตัวและจากการฝึก ปัญหาทางด้านจิตใจจากการถูกบีบบังคับให้อยู่ในกฎ ระเบียบวินัย ขาดความเป็นอิสระ ผิวนความรู้สึกรู้สึก ถูกบีบบังคับ ปัญหาทางด้านสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเนื่องจากเบี้ยเลี้ยงและเงินเดือนของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนน้อยไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายจนเจือครอบครัว นอกจากนี้ข้าราชการตำรวจชั้น

ประทวนบางคนต้องสูญเสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้จากงานที่เคยทำอยู่ก่อนที่จะมาเป็นตำรวจ เช่น การเลื่อนระดับการเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนชั้นเงินเดือน และสิทธิประโยชน์อื่น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีผลกระทบต่อสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมาพอสมควรจนบางครั้งทำให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนบางคนทนต่อระบบชีวิตรับราชการตำรวจต่อไปไม่ได้ ต้องถูกไล่ออกหรือลาออกจากการรับราชการตำรวจ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้การพัฒนากำลังพล นับเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดต่อการพัฒนาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงระบบการบริหารงานด้านกำลังพลให้มีคุณภาพ พร้อมกับพัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นหน่วย โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2550 – 2554 กำลังพลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องมีความเฉลียวฉลาด ก้าวทันต่อสภาพแวดล้อม และเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งจะต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติดีอยู่ในระเบียบวินัยปฏิบัติหน้าที่และเป็นที่ศรัทธาของประชาชน การพัฒนาข้าราชการตำรวจเพื่อให้มีรูปแบบวิถีชีวิตที่ดีงาม และมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเป้าหมาย ของการพัฒนาคน ซึ่งจะทำให้ข้าราชการตำรวจ มีความมั่นคงในความคิดอย่างสูง สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่เป้าหมายอันสูงสุดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในที่สุด¹ โดยงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นงานที่ทำให้ทราบแนวทางและทราบสภาพปัญหาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ ซึ่งอาจนำมาเป็นใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและแก้ไขให้เกิดประโยชน์ได้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะทำการวิจัยแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสภาพปัญหาทางคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ว่า มีปัญหา อุปสรรค ตลอดจนผลกระทบในการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างไร เพื่อนำผลการศึกษาเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับสวัสดิการของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

¹สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, แผนพัฒนาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2550 - 2554, (สำนักพิมพ์โรงพิมพ์ตำรวจ), 2550.

1.2.1 เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ตามเพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ และระยะเวลาปฏิบัติงาน

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

1.3.2 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

1.3.3 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

1.3.4 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

1.3.5 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

1.3.6 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ได้จำกัดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี จำนวน 113 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 160 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสภาพปัญหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี มีขอบเขตเนื้อหา 6 ด้าน ประกอบด้วย

- 1.) ด้านที่พักอาศัย
- 2.) ด้านอาหาร โภชนาการ
- 3.) ด้านสุขภาพร่างกาย
- 4.) ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว
- 5.) ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- 6.) ด้านสวัสดิการ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานีตำรวจภูธรหนองแค ตำบลหนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

1.4.4. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้กำหนดการเก็บข้อมูลในช่วงเดือน เดือนกันยายน 2551

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังนี้

- 1.5.1 ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี
- 1.5.2 ทำให้ทราบระดับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี
- 1.5.3 ทำให้ทราบสภาพปัญหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี
- 1.5.4 สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนให้ดีขึ้นหรือผู้ที่สนใจทั่วไปอาจใช้เป็นแนวทางการวิจัยต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

แนวทาง หมายถึง การปฏิบัติตามคำสั่ง นโยบายของหน่วยเหนือ หรือ คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

พัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

ที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่ปฏิบัติงานและที่พักอาศัยหลังจากเสร็จภารกิจจากการปฏิบัติ
หน้าที่

สุขภาพร่างกาย หมายถึง ความสมบูรณ์ทั่วทั้งร่างกายและจิตใจในการปฏิบัติหน้าที่

อาหารโภชนาการ หมายถึง การมีความสมดุลในการเลือกสรรประเภทของอาหารที่ถูก
สุขภาพลักษณะ ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย

เครื่องแต่งกาย หมายถึง ความสง่างามของตัวเองในการปฏิบัติหน้าที่

คุณธรรม/จริยธรรม หมายถึง ความเป็นผู้มีจิตใจ เมตตา/กรุณา มีธรรมะในการปฏิบัติ
หน้าที่

สวัสดิการ หมายถึง สิ่งที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงาน เป็นผู้มอบให้เพื่อเป็น
ขวัญ และ กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงครอบครัวด้วย เช่น มีกองทุนช่วยเหลือในหน่วย
ส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติมคุณวุฒิ

เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิงของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ ที่
รับราชการตำรวจชั้นประทวน ปฏิบัติหน้าที่ประจำการในสังกัดของสถานีตำรวจภูธรหนองแค
จังหวัดสระบุรี

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ของข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค ที่ตอบแบบสอบถาม อยู่ช่วงอายุระหว่าง 20 – 60 ปี

การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ของ
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค ที่ตอบแบบสอบถาม มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่
จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปริญญาตรี ต่ำและสูงกว่าปริญญาตรี

สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพการสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสาร
นิพนธ์ฉบับนี้ โสด แยกกันอยู่ และหย่าร้าง ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธร
หนองแค จังหวัดสระบุรี

รายได้ หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ของ
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

ระยะเวลาปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่รับราชการตำรวจของผู้ตอบ
แบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนอง
แค จังหวัดสระบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการศึกษาจามลำดับ ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับตำรวจ
- 2.2 ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน(Basic Needs Theory)
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคนและสังคม
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพล
- 2.6 ความรู้เกี่ยวกับสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับตำรวจ

1. ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย(Law Enforcement Approach)
2. ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์(Community Relations Approach)
3. ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมสภาพแวดล้อม(Theory of Crime Control through

Environmental Design)

1. ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย(Law Enforcement Approach) คือการตรวจค้น จับกุมผู้กระทำความผิด ตามหลักที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้โดยผู้ปฏิบัติบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีความยุติธรรม แนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายนี้มุ่งกำหนดให้การป้องกันอาชญากรรมเป็นงานหลักซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยกลไกของรัฐเพียงฝ่ายเดียวรวมทั้งกำหนดอัตราส่วนของตำรวจต่อประชาชนในจำนวนที่เชื่อว่า พอเพียงต่อการรับผิดชอบอาชญากรรม เช่น 1: 800 เป็นต้น

2. ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach)แนวทฤษฎีนี้มุ่งเน้นป้องกันอาชญากรรมคือการจัดสภาพโดยทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชนหรือละแวกบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ง่ายต่อการควบคุม สังเกตการตรวจตราโดยไม่ต้องล่วงล้ำ

สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต, ร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม อย่างไรก็ตาม แนวทฤษฎีนี้ไม่ได้มองข้ามบทบาทของตำรวจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม ได้เสนอให้มีการปรับบทบาทใหม่ของตำรวจท้องที่ใหม่หมด ตำรวจจะมีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผนสนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมตำรวจจะไม่เป็นผู้รับผิดชอบ ในการป้องกันอาชญากรรมอีกต่อไป การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตำรวจกับชาวบ้านในชุมชนจะเป็นอาวุธที่สำคัญยิ่งของตำรวจยุคใหม่ในการสกัดกั้นและหยุดยั้งปัญหาอาชญากรรมทางสังคม เพราะมองให้ลึกกลงไปเห็นรากเหง้าของปัญหาที่จะเห็นปัญหาที่แท้จริงได้

3. ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมสภาพแวดล้อม(Theory of Crime Control through Environmental Design)หรือการจัดโซนนิ่ง ทฤษฎีนี้มีแนวคิดรวม (Synthesis) ระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายซึ่งเป็นแนวคิดริเริ่ม (Thesis) และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ซึ่งเป็นแนวความคิดแย้ง (Antithesis) โดยนำมาประยุกต์ผสมส่วนใช้ร่วมกันนับเป็นมรรควิธีหรือมาตรการที่จะนำไปสู่เป้าประสงค์ของการป้องกันอาชญากรรม ตำรวจเพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถที่จะรับภาระอันหนักหน่วงได้โดยปราศจากความร่วมมือและช่วยเหลือจากประชาชน ดังนั้นในแนวทางยุคใหม่นี้จะมุ่งเน้นไปสู่การดึงเอาประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและกระจายกำลังตำรวจสายตรวจลงไปสู่พื้นที่ชุมชน ตำบลให้มากที่สุดเพื่อสร้างความคุ้นเคย ความไว้วางใจ ความศรัทธา อันจะนำไปสู่การร่วมมือในที่สุด²

2.1.2 หลักทศพิธราชธรรม

เป็นหลักธรรมของผู้ปกครองควรยึดถือเป็นหลักคิดและหลักปฏิบัติที่ถูกบัญญัติขึ้นมาแต่โบราณในคัมภีร์การปกครองของศาสนาฮินดูหรือศาสนาพราหมณ์ที่มีไว้ให้กับผู้ปกครองหรือผู้เป็นกษัตริย์ไม่ว่าพระองค์ใดพึงยึดถือและปฏิบัติเพื่อทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจแห่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งกษัตริย์หรือผู้ปกครองที่ทรงด้วยหลักทศพิธราชธรรมอย่างครบถ้วน ก็จะทรงไว้ซึ่งความเคารพเทิดทูนอย่างไม่พึงสงสัยในพระราชอำนาจอันบริสุทธิ์ของผู้ปกครองจากประชาชนในสังคมนั้น

หลักทศพิธราชธรรม 10 ประการ คือ

1. ทานคือการให้นอกเหนือจากการบริจาคเป็นทรัพย์สินหรือสิ่งของแก่ผู้ยากไร้ ค้อยโอกาสและผู้ตกทุกข์ได้ยากแล้ว อาจจะให้น้ำใจแก่ผู้อื่นได้ด้วย

²ประชา พรหมนอก, ตำรวจของประชาชน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2526), หน้า 17.

2. ศิลคือความประพฤติที่ดีงาม ตามหลักศาสนาของแต่ละคน เป็นต้นว่ายึดถือศีล 5 ตามหลักพระพุทธศาสนา

3. ปริจาคะคือความเสียสละหมายถึงการเสียสละความสุขส่วนตนเพื่อความสุขหรือประโยชน์ของส่วนรวม

4. อาชชวะคือความซื่อตรง การดำเนินชีวิตและปฏิบัติหน้าที่การทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

5. มัททวะคือความอ่อนโยน ความสุภาพอ่อนโยน มีอหยาศัยไมตรี ไม่เย่อหยิ่งถือตัวและไม่ยึดติดกับระบบเจ้าขุนมูลนาย คนทั่วไปก็จะต้อนรับเพราะอยู่ใกล้แล้วสบายใจ

6. คปะคือความเพียรหลักธรรมที่สอนให้ไม่ย่อท้อ แต่ให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความมานะ ฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายจนประสบความสำเร็จ

7. อโภระคือความไม่โกรธ ไม่โมโหหรือโกรธง่าย ถึงแม้ในหลายสถานการณ์จะทำได้ยาก

8. อวิหิงสาคือความไม่เบียดเบียน การไม่บีบบังคับกดขี่ผู้อื่น รวมทั้งการไม่ใช้อำนาจไปบังคับหรือหาเหตุผลกลั่นแกล้งผู้อื่น

9. ขันติคือความอดทน ทนต่อความยากลำบาก ไม่ท้อถอยและไม่หมกมุ่นร่างกาย กำลังใจที่จะดำเนินชีวิต

10. อวิโรธนะคือความเที่ยงธรรม ความยุติธรรม ความถูกต้อง ความหนักแน่น ไม่เอินเอียง ห้วนไหวด้วยคำพูด อารมณ์หรือลากสักการะใด³

จากเนื้อหาดังกล่าวสรุปสำรวจเป็นกลไกของสังคมมีหน้าที่ทำให้สังคมมีความสุขเป็นหน่วยงานหลักของสังคมในการปราบปรามอาชญากรรมบังคับใช้กฎหมายซึ่งถือได้ว่าตำรวจนั้นคือนักปกครองที่จะต้องปกครองดูแลพื้นที่รับผิดชอบให้ประชาชนมีความสุขหลักของนักปกครองที่ผู้ปกครองใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณสมัยสุโขทัยคือหลักทศพิธราชธรรม 10 ประการซึ่งถ้าผู้ปกครองที่มีหลักทศพิธราชธรรมครบถ้วนก็จะเป็นที่เคารพของประชาชนในสังคม

2.2 ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน (Basic Needs Theory)

แนวความคิดของนักวิชาการกลุ่มองค์การกรรมระหว่างประเทศ (ILO=International Labor Organization) ได้เสนอกฤษฎีในการพัฒนาใหม่โดยคำนึงถึงความต้องการพื้นฐาน และ

³คานุกา ไชยพรธรรม, การเมืองการปกครอง, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มาชิก, 2550), หน้า 180.

ความจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ และการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังการพัฒนา เหตุผลที่มาของทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานคือ

- เป็นข้อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของทฤษฎีภาวะความทันสมัย
- องค์การสหประชาชาติเรียกร้องให้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นพื้นฐานเป็นกลยุทธในการพัฒนา

การพัฒนา

- คอบสนองต่อข้อเรียกร้องของนักทฤษฎีพึ่งพาบางกลุ่ม

ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานได้รับอิทธิพลจากนักเศรษฐศาสตร์หลายท่าน อาทิ ดัลเลย์ ซีเยร์ (Duley Seer), พอล สตรีทเทิน (Pual Streeten), กุนนาร์ ไมด์คัลด์ (Gunnar Myrdal) โดยได้โต้ตอบแนวความคิดของทฤษฎีภาวะทันสมัยด้วยการเรียกร้องให้มีการดำเนินการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเงื่อนไขทางสังคมและการจัดเตรียมสถาบันต่างๆ ก่อนการพัฒนา นอกจากนี้ยังให้ค่านิยมเกี่ยวกับความจำเป็นพื้นฐาน การระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อบรรลุถึงความสำเร็จที่ต้องการ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานนั้นเป็นทฤษฎีทางสายกลางระหว่างทฤษฎีภาวะทันสมัยและทฤษฎีพึ่งพา ที่เสนอมิติใหม่ในการวางแผนพัฒนาจากกรอบความคิดในการวางแผนจากส่วนกลาง ไปสู่การวางแผนจากระดับล่างขึ้นมา สำหรับความต้องการความจำเป็นขั้นพื้นฐานแต่ละประเทศมีความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้น ประเทศต่างๆ จึงควรกำหนดความจำเป็นขั้นพื้นฐานตามเกณฑ์และความเหมาะสมของประเทศตน

จุดเน้นที่สำคัญของทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน

- เน้นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการที่จำเป็นพื้นฐานของประชาชน
- เน้นการกระจายอำนาจและการกระจายความเจริญ ไปยังพื้นที่เป้าหมายอย่างทั่วถึง
- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม และพื้นที่ชนบทมาก
- สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
- เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประเทศ
- เน้นการพัฒนาทุกๆ ด้านไปพร้อมๆ กันแบบบูรณาการทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

การบริหาร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- สนับสนุนการใช้แรงงาน และทุนภายในประเทศ
- เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน

จุดมุ่งหมายของการพัฒนาตามทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน

ทฤษฎีนี้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ว่า เป็นการให้ความพยายามเพื่อดำเนินการพัฒนาไปสู่การตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งความจำเป็นขั้นพื้นฐานเหล่านี้กำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาว่าสถานภาพปัจจุบันของ

ประชากรมีเป้าหมายอย่างไร กับคำนึงถึงเกณฑ์ความเป็นไปได้ในทางวิชาการและสภาวะการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ระดับความจำเป็นพื้นฐานของตนเอง ความจำเป็นขั้นพื้นฐานในที่นี้จะรวมถึงความจำเป็นทั้งในทางวัตถุและความจำเป็นในทางจิตใจด้วย

กระบวนการในการวางแผนพัฒนา สำหรับกระบวนการในการวางแผนพัฒนาตามทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานนี้เน้นสาระสำคัญคือนักวางแผนต้องคำนึงถึงความสำคัญในการคัดเลือกโครงการที่จะตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานที่กำหนดขึ้น และโครงการที่ตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานถือว่ามีระดับเร่งด่วนสูงสุดที่จะต้องเน้นบริการแก่กลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจนแน่นอน นอกจากนั้น การกระจายอำนาจในการวางแผนถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความจำเป็นขั้นพื้นฐาน เพราะเป็นเป้าหมายสูงสุดที่ต้องการในระยะยาวคือการที่ประชาชนในชุมชนต่างๆ สามารถพึ่งตนเองได้ตลอดไป

เนื้อหาสำคัญที่มุ่งเน้นในการวางแผนของทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานคือการเปลี่ยนแปลงวิธีการกระจายรายได้ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการผลิตและการค้าตลอดจนการกระจายอำนาจให้แก่แต่ละชุมชนแต่ละพื้นที่ได้เสนอปัญหาและความต้องการขึ้นมา แล้วคัดเลือกโครงการที่สามารถตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานมากที่สุด นั่นคือต้องมีการปรับโครงสร้างการบริหารของรัฐ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นและเข้าถึงบริการด้านต่างๆ ของรัฐ โดยอาศัยระบบการบริหารที่ดีให้ความสำคัญกับภาคชนบทและสาขาเกษตรกรรมมากขึ้น เพราะประชาชนส่วนใหญ่ในชนบทยังมีฐานะยากจน ตลอดจนมีคุณภาพชีวิตที่ต่ำ จึงควรมีการพัฒนา ระบบการผลิตและปัจจัยการผลิตในชนบทให้ดีขึ้น เพราะแนวคิดในเรื่องการพัฒนานั้นมีความเชื่อว่า ถ้าสามารถสร้างประชาชนในชนบทให้มีคุณภาพและเป็นฐานในการผลิตได้แล้ว ก็จะสามารถพัฒนาได้ง่าย นอกจากนั้นยังเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ประหยัดง่ายต่อการใช้ เหมาะสมกับเงื่อนไขทางสังคมวัฒนธรรมและสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้เกิดดุลยภาพทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการ⁴

จากทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานดังกล่าวสรุปได้ว่าการพัฒนาการสร้างประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีควรมีการพัฒนา ระบบการผลิตและปัจจัยการผลิตให้ดีขึ้นเพราะแนวคิดในเรื่องการพัฒนาที่มีความเชื่อว่า ถ้าสามารถสร้างประชาชนให้มีคุณภาพและเป็นฐานในการผลิตได้แล้ว ก็จะสามารถพัฒนาได้ง่าย

⁴ คุชฎี อยุธยาวัฒน์, “คุณภาพชีวิตประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545), หน้า 18.

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ความหมายของคุณภาพชีวิต “คุณภาพชีวิต” (Quality of Life) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง และมีขอบเขตไม่ค่อนแน่นอน ขึ้นอยู่กับการพิจารณาความรู้ประสบการณ์ของแต่ละคน เนื่องจากในปัจจุบัน “คุณภาพชีวิต” ได้รับการกำหนดให้เป็นเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาประเทศ ดังนั้นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาทุกด้านจึงมุ่งไปสู่การมีคุณภาพชีวิตของประชากร ว่ามีสภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีปัจจัยเกื้อหนุนในการเลี้ยงชีพเพียงพอ มีจิตใจมั่นคง ปรับตัวได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีความสุข⁵

ชัยวัฒน์ ปัญงพงศ์ และ คณะ ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตไว้ว่า ชีวิตที่มีคุณภาพ หมายถึงชีวิตที่ไม่เป็นภาระ และไม่ก่อให้เกิดปัญหาให้กับสังคม เป็นชีวิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายละจิตใจ มีความเพียบพร้อม และสามารถที่จะดำรงสถานะภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและค่านิยมของสังคม สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า หรือปัญหาที่สลับซับซ้อนได้ สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ข้างหน้าได้อย่างถูกต้อง และสามารถหาวิธีอันชอบธรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่คนประสงค์ ภายใต้อำนาจและทรัพยากรที่มีอยู่⁶

ยูภา อุดมศักดิ์ กล่าวไว้ว่า “คุณภาพชีวิต หมายถึง คุณภาพในด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมืองศาสนาซึ่งเป็นค่าเทียบเคียง ไม่มีเกณฑ์ตายตัวแน่นอน กล่าวคือ ทุกคนหรือทุกประเทศอาจจะกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ กันไปตามความต้องการ และความต้องการในด้านคุณภาพชีวิตนี้ย่อมเปลี่ยนแปลงไปได้ ตามเวลา และภาวะ”⁷

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กล่าวถึงคุณภาพชีวิตไว้ว่า “สำหรับคนงานบางคนหรือคนงานบางกลุ่ม คำว่า “คุณภาพชีวิต” หมายถึงความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและอีกบางกลุ่มอาจหมายถึง การมีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ บางกลุ่มอาจหมายถึง การให้โอกาสแก่บุคคลที่จะพัฒนาตนเอง หรือบางกลุ่มอาจหมายถึงการมีสิ่งแวดล้อม (ทางกายภาพ) ที่น่าอยู่อาศัย”⁸

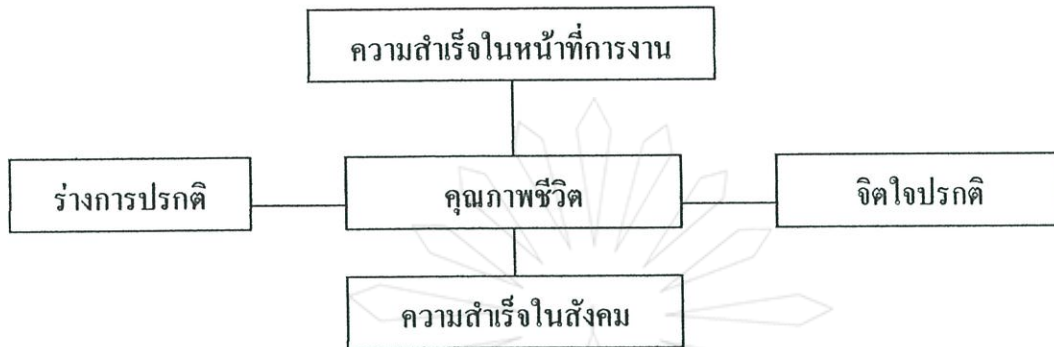
⁵นิสารัตน์ ศิลปะเดช, ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2540), หน้า 62.

⁶ชัยวัฒน์ ปัญงพงศ์ และคณะ, คู่มือฉบับสมบูรณ์ประชากรศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2520), หน้า 187.

⁷ยูภา อุดมศักดิ์, แนวคิดหลักการและวิธีการทางประชากรศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2516), หน้า 41.

⁸สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2525), หน้า 1.

อวย เกตุสิงห์ อธิบายว่า “คุณภาพชีวิต หมายถึง การมีร่างกายปรกติ มีจิตใจปรกติ มีความสำเร็จในหน้าที่การงาน และมีความสำเร็จในสังคม” ดังแผนภูมิต่อไปนี้ คือ⁹

แผนภูมิที่ 2.1 คุณภาพชีวิต

จากคำจำกัดความคุณภาพชีวิตที่นักวิชาการ ได้ให้ไว้ตามที่กล่าวมาแล้วนั้น พอจะกล่าวได้ว่า คำจำกัดความส่วนใหญ่จะมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน คือจะกล่าวถึงคุณภาพชีวิตในด้านร่างกาย สติปัญญา ความคิด สุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสามารถในการแก้ปัญหา การปรับคนให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การเมืองและการปกครอง ซึ่งมีอยู่ในสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพการดำรงชีวิตที่บุคคลเกิดความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ อย่างพอเพียง และเหมาะสมความสุขทางกาย ที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจได้นั้น คือ ลักษณะที่บุคคลมีสิ่งต่าง ๆ สอนองความต้องการด้านร่างกายอย่างเหมาะสมกับสภาพและฐานะของตน ซึ่งได้แก่ การมีอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ความสุขทางจิตใจที่จะช่วยให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในชีวิตนั้น คือ ลักษณะที่บุคคลมีความรัก ความอบอุ่น และความมั่นคงในจิตใจ ได้รับการยอมรับและยกย่องจากผู้อื่น เกิดความภาคภูมิใจและการนับถือตนเอง คิดและทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

ลักษณะชีวิตที่มีคุณภาพ คุณภาพชีวิตที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เมื่อนำมาพิจารณาพร้อมกับค่านิยมหรือความหมายของคุณภาพชีวิตที่นักวิชาการทั้งหลายให้ไว้ ทำให้เราสามารถอธิบายลักษณะของบุคคลที่มีคุณภาพชีวิต หรือเป็นเจ้าของชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างถูกต้อง

⁹อวย เกตุสิงห์, พลศึกษาและสุขศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต, (กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 1.

1) บุคคลนั้นได้มีสิ่งจำเป็นพื้นฐานแก่ความต้องการของชีวิต ได้แก่

- (1) อาหาร หมายถึง อาหารที่จำเป็นต่อสุขภาพ
- (2) ที่อยู่อาศัย มีห้องและเครื่องป้องกันอันตรายต่าง ๆ
- (3) เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่อย่างเหมาะสมและเพื่อป้องกันความรุนแรงทางอากาศ
- (4) สุขภาพ หมายถึง การมีสุขภาพแข็งแรง กระจ่างเปร่า เจ็บใช้น้อย
- (5) ความมั่นคง และอิสระจากความไม่ถูกต้อง นั้นหมายถึง มีเศรษฐกิจที่ดี สังคมดี

และสนใจการเมือง

2) ความพึงพอใจต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยบุคคลจะต้องรู้ว่าชีวิตของตนมีการผสมกลมกลืนกับสิ่งต่าง ๆ อย่างดี คือ ความกลมกลืนกับความต้องการของตนกับความสำเร็จที่น่าจะเป็นไปได้ ความราบรื่นของครอบครัว ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลต่อชุมชนและต่อประเทศชาติ ตลอดจนความกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งภาวะความพึงพอใจดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นได้ บุคคลผู้นั้นจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

(1) มีค่านิยมที่เหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลสามารถใช้เป็นรากฐานในการตัดสินใจอันสำคัญของชีวิต

(2) มีความสมดุลระหว่างความปรารถนา และความเป็นไปได้ที่จะบรรลุถึงความสมปรารถนา

(3) มีอุดมการณ์ของชีวิต

(4) มีชีวิตกลมกลืนกับครอบครัว ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต องค์ประกอบที่ทำให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดี หรือมีลักษณะของชีวิตที่มีความสุขความสมบูรณ์ และมีความพึงพอใจในการมีชีวิตได้อย่างแท้จริงนั้น จะต้องประกอบด้วยปัจจัยเหล่านี้เป็นพื้นฐาน คือ

1) ความสมบูรณ์ด้านร่างกายและสติปัญญา หมายถึงว่า การที่มนุษย์จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้นั้น จะต้องมีความเป็นปกติของร่างกายและสติปัญญาเป็นพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ การมีอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายสมบูรณ์ครบถ้วน มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีพลังกำลังที่สามารถทำกิจกรรมการทำงานได้ดีเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ มีระดับการพัฒนาการของสติปัญญาเป็นปกติ สามารถศึกษาเล่าเรียนคิดใคร่ครวญหาเหตุต่าง ๆ รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

2) ความสมบูรณ์ด้านจิตใจและอารมณ์ หมายถึงการเป็นผู้มีจิตใจที่ดี มีอารมณ์แจ่มใสและมั่นคง ไม่แปรปรวน หงุดหงิด โมโหง่าย จิตใจมีคุณธรรม ไม่อิจฉาริษยา หรือเครียดแค้นพยาบาทผู้อื่น เป็นผู้มองโลกในแง่ดี มีคารมโอบอ้อมอารี พร้อมทั้งจะช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก

หรือเคือคร้อนเสมอ การมีพื้นฐานด้านจิตใจและอารมณ์ดี จะช่วยให้บุคคลเกิดความสุข และความสงบในการดำรงชีวิต

3) ความสมบูรณ์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจากคนทั่วไป อันเนื่องจากการมีมนุษย์สัมพันธ์อันดี มีความสามารถในการปรับตัว ยอมรับความสามารถและความสำคัญของผู้อื่น ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่รอบตัว ดังนั้นจึงเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าของบุคคลละสิ่งแวดล้อม และคิดที่จะปรับปรุงและพัฒนาให้สิ่งแวดล้อมเหล่านั้นมีคุณค่าและประโยชน์อยู่ตลอดไปจะยอมให้เกิดความเสียหาย หรือมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมบ้างก็เป็นเพียงส่วนน้อยที่สุด การมีความสมบูรณ์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้บุคคลมีชีวิตที่เหมาะสมกลมกลืน เข้ากันได้ดีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมของตน

4) ความสมบูรณ์ด้านปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีพ หมายถึง ความสามารถที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างดีตามฐานะของตนเอง ตลอดจนสภาพของสังคม เศรษฐกิจ และยุคสมัย ปัจจัยจำเป็นเหล่านี้ ได้แก่ปัจจัย 4 ซึ่งมีอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค สิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ การศึกษา การพักผ่อน ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องจัดหาหรือจัดให้มีขึ้นตามความจำเป็น ในสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมของตน การมีปัจจัยจำเป็นในการดำรงชีวิตที่เพียงพอช่วยให้บุคคลมีความสะดวกสบาย ไม่ลำบาก ไม่ขัดสน และยอมรับมาซึ่งความสุขและความพึงพอใจในชีวิต

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 4 ประการดังกล่าวล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเป็นพื้นฐานที่ส่งผลต่อเนื่องถึงกัน นำไปสู่คุณภาพชีวิตของบุคคล ดังแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2.2 องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล

ความสำคัญในคุณภาพชีวิต คุณภาพชีวิตมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคมคุณภาพชีวิตเป็นสิ่งที่มีมนุษย์กำหนด สร้างขึ้น และชวนขยายให้ได้มาด้วยตัวของมนุษย์เอง นอกจากนั้นยังเป็นเกณฑ์หรือมาตรฐาน ที่จะทำให้มนุษย์พัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา บุคคลและ

ครอบครัวที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้านอยู่ตลอดเวลา เป็นต้นว่า ด้านการศึกษา อาชีพ รายได้ สุขภาพอนามัย คุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะเช่นนี้ เขาย่อมจะมีความสามารถในการปรับปรุงทั้งตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่าหรือประโยชน์สูงสุด ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมก็จะลดลงหรือหมดไปได้ อาทิเช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนประเทศที่มีประชากรไม่มีคุณภาพชีวิตจะประสบปัญหาความล่าช้าหรือความล้มเหลวในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเสถียรภาพความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศด้วย ดังนั้นประเทศทั้งหลาย จึงให้ความพยายามกันอย่างเต็มที่ในการที่จะปรับปรุงพัฒนาประชากรที่ด้อยคุณภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นระดับมาตรฐานที่สังคมต้องการ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้บุคคล และสังคมเกิดความเจริญก้าวหน้า มีความสมบูรณ์และเกิดความเจริญก้าวหน้ามีความสุขสมบูรณ์และเกิดความมั่นคงปลอดภัยไปพร้อม ๆ กัน

สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตมีความสำคัญทั้งต่อบุคคลและสังคมอย่างยิ่ง โดยผู้ที่มีคุณภาพชีวิต จะช่วยให้ตนเองและสังคมเกิดลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. บุคคลจะมีการดำรงชีวิตในแนวทางที่ดีใช้ชีวิตอันชอบธรรมในการสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของตนโดยไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น
2. บุคคลมีการสร้างสรรค์พัฒนาคิดปรับปรุงตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นเสมอ
3. บุคคลจะใช้ภูมิปัญญา เหตุผล และวิธีการแห่งสติในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
4. บุคคลมีการยอมรับในคุณค่าและความสำคัญของตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการอยู่ร่วมกันในสังคมจึงมีปัญหาและความขัดแย้งน้อย
5. บุคคลจะเป็นพื้นฐานของครอบครัวและสังคมที่มีความสุขสงบ มีความเจริญก้าวหน้ามีเสถียรภาพความปลอดภัยมีความเป็นปึกแผ่นมั่นคงและความเป็นระเบียบเรียบร้อย¹⁰

จากแนวการพัฒนาคุณภาพชีวิตข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้น ต้องประกอบได้ด้วยปัจจัยและองค์ประกอบตามที่กล่าวมา ต้องพัฒนาทั้งกายร่างกายและจิตใจที่จะช่วยให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในชีวิตนั้น คือ ลักษณะที่บุคคลมีความรัก ความอบอุ่น มีคุณธรรมจริยธรรมและความมั่นคงในจิตใจ ได้รับการยอมรับยกย่องจากผู้อื่น เกิดความภาคภูมิใจคิดและทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

¹⁰ วรรณิการ์ พงษ์สนธิ, “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต”, วิทยานิพนธ์แพทยศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2541, หน้า 67.

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคนและสังคม

ความหมายของการพัฒนา “การพัฒนา (development) หมายถึง การทำให้เจริญ การเปลี่ยนแปลงในทางเจริญขึ้น หรือการคลี่คลายไปในทางที่ดี”¹¹

ชาญณรงค์ พาประโยชน์ ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ว่า “การพัฒนา” หมายถึงการทำให้มีคุณภาพมากขึ้น ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลก็คือการดำเนินการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบให้มีคุณภาพประสบความสำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ แก่องค์กร¹²

วิไล ตั้งจิตสมคิด ได้ให้ความหมายของการพัฒนา ไว้ว่า “การพัฒนาถือเป็นความเจริญก้าวหน้าที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ย่ำแย่หรือสิ่งที่เป็นสิ่งที่ย่ำแย่ เพื่อเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม”¹³ เจริญ บรรจงอักษร ได้ให้ความหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไว้ว่า ทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญเหนือทรัพยากรธรรมชาติและมีพลังในการขับเคลื่อนความเจริญก้าวหน้าในการดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งการพัฒนาข้าราชการต้องเป็นระบบและกระทำอย่างต่อเนื่อง ข้าราชการนั้นหากเปรียบเสมือนเพชร เพชรจะงอกงามได้ต้องนำมาเจียรไนจึงจะเป็นเพชรน้ำหนึ่ง เชื่อคุณค่าของความงามอันล้ำเลิศนั้นขึ้นอยู่กับเจียรไน บุคคลก็เช่นกันเมื่อเลือกสรรได้คนดีมีคุณธรรมมีความรู้ ความสามารถแล้วต้องนำมาฝึกฝน ในเหมาะสมกับงานในแต่ละตำแหน่งแต่ละหน่วยงาน อีกทั้งต้อง พัฒนาความรู้ความสามารถอยู่เสมอจึงจะนับได้ว่าได้ผลคุ้มค่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน คือ กำลังสำคัญของชาติบ้านเมืองต้องสำนึกอยู่เสมอว่าเป็นข้าราชการ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฉะนั้นจะต้องทำงานอย่างเข้มแข็ง ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง ทำงานเพื่อประเทศชาติเพื่อประชาชนด้วยความรับผิดชอบ และจะต้องกล้าที่จะยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ยุคโลกาภิวัตน์ ต้องการคนกล้า พร้อมทั้งจะพูดว่าผิดก็คือผิด แม้ว่าใครเขาจะทำกัน ถูกก็คือถูกแม้ว่า ไม่มีใครเขาทำกัน ความทะนงที่ดีที่สุด คือ ความทะนงที่สามารถบังคับตนเองทำงานอย่างดีที่สุดอีกทั้งพยายามพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

¹¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546), หน้า 599.

¹²ชาญณรงค์ พาประโยชน์, “แนวทางการพัฒนาบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 10”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544), หน้า 11.

¹³วิไล ตั้งจิตสมคิด, การศึกษากับการพัฒนาชุมชน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2528), หน้า 1.

เพื่อปรับตนเองไปสู่ความเป็นเลิศ หัวใจของการทำงานของทหารในยุคโลกาภิวัตน์ คือ การทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ¹⁴

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคนและสังคมที่กล่าวมาแล้วนี้ได้ว่า “การพัฒนา” หมายถึง การทำให้เจริญ การทำให้ดีขึ้น หากนำไปใช้ในแง่ของสังคม ก็หมายถึง การทำให้สังคมมีความเจริญขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเป็นการนำทางไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างสงบสุข

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพล

จากสภาพปัญหาทั่วไป ของกองร้อยจังหวัดทหารบกร้อยเอ็ด มีหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาและความต้องการของพลทหารกองประจำการ คือ การฝึกอย่างหนักและต่อเนื่องทำให้เกิดปัญหาและความต้องการในด้านร่างกาย และต้องปฏิบัติอยู่ในกฎ ระเบียบวินัยข้อบังคับ และธรรมเนียม ทำให้เกิดปัญหาและความต้องการ ทางด้านจิตใจ นอกจากนี้การเป็นผู้อยู่ได้บังคับบัญชาระดับล่างสุดเมื่อเปรียบเทียบกับนายทหารชั้นสัญญาบัตร กับการที่สังคมไม่ค่อยให้เกียรติและการยอมรับเท่าที่ควร ทำให้เกิดปัญหาและความต้องการทางด้านสังคม ส่วนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่พลทหารได้รับก็ยังไม่เป็นที่เพียงพอกับความต้องการจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น จึงสรุปได้ว่า พลทหารกองประจำการในกองร้อยจังหวัดทหารบกร้อยเอ็ด มีปัญหาและความต้องการในด้านที่พักอาศัย ด้านอาหารโภชนาการ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านสวัสดิการอื่น ๆ เพื่อเป็นการขยายการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพล และประสิทธิภาพของหน่วย ให้มีความสมบูรณ์เป็นรูปธรรม และบรรลุวัตถุประสงค์ของรัฐบาล ได้ดำเนินการพัฒนาตามแนวทางที่กำหนดให้อย่างต่อเนื่อง และขยายผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพล รวมทั้งดำเนินการเพิ่มเติมตามนโยบาย ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตพลทหารชั้นผู้น้อยให้เป็นชุมชนเข้มแข็งที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มุ่งสู่ชุมชนที่เข้มแข็งแห่งภูมิปัญญา มีความสมานฉันท์เอื้ออาทร มีความรักผูกพันต่อกัน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหากัน พึ่งพาตนเองและพึ่งพาซึ่งกันและกัน จึงทำการพัฒนา 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านที่พักอาศัย การจัดให้มีที่พักอาศัยอย่างเพียงพอ จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับการทำการกิจวัตรประจำวัน เช่น ร้านสวัสดิการ และห้องพักผ่อน

¹⁴ พลตรีเดชาติ บรรจงอักษร, การฝึกกองทัพบกในปัจจุบัน พ.ศ.2548, (กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2548), หน้า 27.

2. ด้านอาหารโภชนาการ พัฒนาปรับปรุงอาหารถูกสุขลักษณะ ให้มีคุณค่าทางโภชนาการ และเน้น เรื่องการสุขาภิบาลพื้นที่ให้สะอาด อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดตั้งคณะกรรมการในการ ตรวจรับและการจัดซื้ออาหาร มีการควบคุมทุกขั้นตอน

3. ด้านสุขภาพร่างกาย การป้องกันและการบำบัดการเจ็บป่วยขั้นต้นให้พลทหารทุกนายเข้ารับ การตรวจโรคที่โรงพยาบาลของรัฐ จัดทำประวัติ มีผู้ยาสามัญประจำบ้าน จัดอบรมเรื่องโรค เอดส์ เรื่องยาเสพติด พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์เครื่องออกกำลังกาย

4. ด้านเครื่องแต่งกาย ของใช้ส่วนตัว จ่ายอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัวตามอัตราการแจกจ่าย ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและจัดหาเพิ่มเติม เช่น ชุดวอร์ม ชุดเล่นกีฬา จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ในการทำความสะอาด เช่น เครื่องซักผ้า อุปกรณ์ซักล้างต่าง ๆ และที่รีดผ้า

5. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม จัดให้มีการอบรมศีลธรรมประจำเดือนโดยนิมนต์พระสงฆ์ มาแสดงธรรมเทศนา การฟังธรรมจากอนุศาสนาจารย์ การอบรมของผู้บังคับบัญชาทุกสัปดาห์ วัน สำคัญทางพระพุทธศาสนาผู้บังคับบัญชาก็จะนำข้าราชการตำรวจร่วมกิจกรรมเป็นประจำทุก กิจกรรม

6. ด้านสวัสดิการอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพลทหาร ให้มีความรัก หน่วยงานและมีความสุขในการอยู่หน่วยจึงจัดให้มี ห้องพักผ่อน ร้านสวัสดิการ การฝึกอบรบอาชีพ และส่งเสริมการศึกษาให้มีวุฒิทางการศึกษาในระดับสูงขึ้น และจัดสรรกองทุนช่วยเหลือในรูปแบบ ต่างๆให้มีความพอเพียงแก่กำลังพล¹⁵

สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพลดังที่กล่าวมาได้ว่า กำลังพลในหน่วย นั้นมีความต้องการให้มีการพัฒนาในด้านที่พักอาศัย ด้านอาหารโภชนาการ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านสวัสดิการ เพื่อเป็นการขยายการพัฒนา คุณภาพชีวิตกำลังพล และประสิทธิภาพของหน่วย ให้มีความสมบูรณ์เป็นรูปธรรม และบรรลุตาม วัตถุประสงค์ของหน่วยทำให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

2.6 ความรู้เกี่ยวกับสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ก็เป็นหน่วยงานที่สังกัดสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ มีที่ตั้งอยู่ริมถนนระพีพัฒน์ฝั่งซ้าย อยู่ในเขตเทศบาลหนองแค ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศใต้ของ จังหวัดสระบุรี มีระยะทางห่างจากตัวจังหวัดสระบุรีประมาณ 21 กิโลเมตร

¹⁵นโยบายจังหวัดทหารบกร้อยเอ็ด, การพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพลและประสิทธิภาพ ทหารกองทัพบก, (ร้อยเอ็ด : ค่ายประเสริฐสงคราม, 2549), หน้า 12-13.

อำเภอหนองแคมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่มีเพียงบริเวณทางด้านทิศ ตะวันออก เฉียงเหนือจะมีลักษณะเป็นภูเขาและเนินเขาเตี้ยๆมีแหล่งน้ำที่สำคัญคือคลองระพีพัฒน์ คลองหนองแค คลองหนองรู โดยมีขนาดพื้นที่ ประมาณ 262.867 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 164,291.87 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้.-

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเมืองสระบุรี

- ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอหนองเสือจังหวัดปทุมธานีและอำเภอน้อยจังหวัด พระนครศรีอยุธยา

- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

- ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี อำเภอภาชีอำเภออุทัย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

อำเภอหนองแค มีการแบ่งการปกครองออกเป็น 16 ตำบล มีหมู่บ้าน 173 หมู่บ้าน มี เทศบาล 4 แห่ง และมีองค์การบริหารส่วนตำบล 14 แห่ง ประชากรของอำเภอหนองแคมีทั้งสิ้น 87,362 คน แบ่งเป็นเพศชาย 42,663 คน เพศหญิง 44,699 คน และมีประชากรแอบแฝงประมาณ 20,000 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 408.5 คนต่อตารางกิโลเมตร

ประวัติศาสตร์การตรวจรหนองแค จังหวัดสระบุรี แต่เดิมมาได้สร้างขึ้นพร้อมกับที่ว่าการ อำเภอหนองแค ริมคลองนาเรียงด้านเหนือ ถนนพหลโยธินสายเก่า(แต่เดิมยังไม่มีถนนมีแต่คลอง) เมื่อปี พ.ศ. 2442 ได้ย้ายสถานีตำรวจไปอยู่ด้านทิศใต้ถนนพหลโยธินสายเก่า (ปัจจุบันเรียกว่าหนอง แคเก่า)ปลูกสร้างโดยทางราชการตั้งชื่อว่า “สถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองแค” แต่บริเวณที่ตั้งสถานี ตำรวจภูธรหนองแค ขาดความเจริญครั้งต่อมากการชลประทานเจริญมากขึ้นได้ขุดคลองส่งน้ำ เรียกว่า “คลองระพีพัฒน์” ตัดผ่านอำเภอหนองแค ได้มีพ่อค้าประชาชนมาตั้งถิ่นฐานอยู่ริมคลองระ พีพัฒน์มากขึ้น มีชุมชนมาทำการค้าขายมากขึ้นและความเจริญมากขึ้นตามลำดับทางราชการจึงย้าย สถานีตำรวจ ภูธรหนองแค ไปอยู่ริมคลองระพีพัฒน์โดยมีพ่อค้าชื่อ นายแข็งโท สุขพาณิชย์ เป็นผู้ มี จิตศรัทธายกที่ดินประมาณ 5 ไร่ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ฉ.6510 ทะเบียน สบ.111 ให้สร้างที่ว่าการ อำเภอและสถานีตำรวจภูธรหนองแค อยู่ร่วมกัน ในปี พ.ศ.2461 ตั้งอยู่ริมคลองระพีพัฒน์ฝั่งซ้าย จังหวัดสระบุรี ตั้งอยู่บริเวณถนนระพีพัฒน์ฝั่งซ้าย เขตเทศบาลตำบลหนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 160 คน โดยปฏิบัติหน้าที่ตามสายงานที่ได้รับมอบหมาย 3 สาย งาน คือสายงานป้องกันปราบปราม สายงานสืบสวนสอบสวน และสายงานอำนวย

ข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติตามราชการตามระเบียบแบบแผนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และต้องสนองตอบนโยบายของรัฐบาลอย่างเคร่งครัดโดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจ

ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีเล่มที่ 1 ภาค 1 ลักษณะ 1 บทที่ 1 โดยกำหนดหน้าที่ทั่วไปของกรมสำนักงานไว้ดังนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยทั้งภายในและภายนอกเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน
2. รักษากฎหมาย ที่เกี่ยวข้องแก่การกระทำความผิดในทางอาญา
3. บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้แก่ประชาชน
4. ดูแลรักษาผลประโยชน์ของสาธารณะ

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2478 กำหนดถึงอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไว้พอสรุปได้ดังนี้¹⁶

1. ตำรวจเป็นเจ้าพนักงาน ผู้มีหน้าที่รักษาความสงบของประชาชน
2. ตำรวจเป็นพนักงานสอบสวน ย่อมมีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ภายในเขตอำนาจของตนตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย
3. อำนาจการจับกุม ผู้กระทำความผิดในคดีอาญา อาจเป็นทั้งในกรณีที่มีหมายค้นและไม่มีหมายจับรวมถึงการค้นตัวในที่สาธารณะสถาน
4. อำนาจควบคุมตัวผู้กระทำความผิด ที่ถูกจับกุมไว้ได้ตามกำหนด เวลา ที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย
5. อำนาจตรวจค้นเคหสถานและสำนักงานของบุคคล อันเป็นที่ร โหฐานตามที่กฎหมาย

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฬารัตน์ โสตะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ” ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า “ผู้สูงอายุมีเวลาอยู่กับบ้านมากขึ้น เพราะเดินทางไม่สะดวก ไม่มีโอกาสเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมบ่อยๆ มีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นน้อยลง ขาดเพื่อนวัยเดียวกัน เพื่อนที่เหลืออยู่ก็น้อยลง ขาดการเชื่อมโยงเพราะต่างฝ่ายก็มีอุปสรรคต่างๆกัน คนในบ้านก็ออกไปประกอบอาชีพกันหมดเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้ผู้สูงอายุห่อเหี่ยวลงทุกวัน จึงควรปฏิบัติ ดังนี้ คือต้องมีเพื่อนพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ออกสังคมเป็นครั้งคราว เช่น ไปวัดปฏิบัติธรรม เข้าร่วมชมรมผู้สูงอายุ เช่น ชมรมปฏิบัติธรรม ชมรมวิ่งเพื่อสุขภาพ เป็นต้น เพื่อเป็นการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ทุกวัย โดยมีการขัดแย้งให้น้อยที่สุด ทั้งกาย วาจา ใจ ปรับตัวเองให้ทันกับสังคมโลกในปัจจุบัน

¹⁶พัฒนาพงศ์ สมานเกียรติสกุล, พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติชนศาสตร์, 2547), หน้า 3.

เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ไม่ยึดมั่นในความคิดดั้งเดิม ไม่ยึดถือในความเป็นตัวของตน แต่ต้องฟังความคิดเห็นของคนอื่นบ้าง จะทำให้อยู่ร่วมกับคนอื่นได้ดี”¹⁷

ณัฐเดช จันทรวงศ์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตการทำงานของกองดุริยางค์ทหารบก” ผลการวิจัยพบว่า “ความสำเร็จของงาน การบังคับบัญชา มีสัดส่วนระดับคุณภาพชีวิตการทำงานสูงที่สุด ระดับชั้นยศ ระดับรายได้ สถานภาพครอบครัว วุฒิการศึกษา และอายุราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพการทำงาน”¹⁸

ทิพวรรณ ดวงปัญญา ได้ทำการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุตามสภาวะเศรษฐกิจพอเพียงของครอบครัวเกษตรกรในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง” ผลการวิจัยพบว่า “ผลการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างของผู้สูงอายุชาวไทยภูเขาทั้ง 13 เผ่า พบว่ามีสภาวะเศรษฐกิจพอเพียงของครอบครัวเกษตรกรในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงมีความสามารถระดับสูงในการผลิตหรือจัดหาที่อยู่อาศัยที่แข็งแรงพอเพียงกับจำนวนสมาชิกในครัวเรือน การจัดหา เครื่องนุ่งห่มและเครื่องใช้ ผ้าในบ้านเรือนพอเพียงกับสภาพอากาศในฤดูกาลต่างๆ การมีอาหารและน้ำดื่มพอเพียงตลอดปี ตลอดจนการมีปัจจัยที่บำบัดรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย สำหรับความสามารถในการมีอาชีพที่มีรายได้พอเพียงกับการจัดหาทรัพยากรอื่นๆ ที่ใช้เงินและสภาวะหนี้สินที่สามารถชำระคืนได้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุในช่วง 60-69 ปี”¹⁹

ประเสริฐ ขำทิพย์พาทย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาและความต้องการของทหารเกณฑ์ ในกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนที่ 6 ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช” ผลการวิจัยพบว่า ทหารเกณฑ์แบ่งออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. สภาพปัญหาและความต้องการด้านร่างกาย ทหารเกณฑ์มีปัญหาเกี่ยวกับการเจ็บป่วยด้วยโรคประจำตัว บาดเจ็บ เหน็ดเหนื่อยจากการฝึกฝนหนักอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน เพื่อปรับสภาพร่างกายและจิตใจให้มีความเข้มแข็งอดทน สามารถปฏิบัติหน้าที่ในกองทัพได้ การฝึกจึง

¹⁷ จุฬารักษ์ โสตะ, “แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ”, วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2549, 80 หน้า

¹⁸ ณัฐเดช จันทรวงศ์, “คุณภาพชีวิตการทำงานของกองดุริยางค์ทหารบก”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2547, 112 หน้า.

¹⁹ ทิพวรรณ ดวงปัญญา, “คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุตามสภาวะเศรษฐกิจพอเพียงของครอบครัวเกษตรกรในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง”, วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, 124 หน้า.

ส่งผลกระทบต่อปัญหาร่างกายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากปัญหาที่เกิดขึ้นทหารเกณฑ์ได้รับการดูแล การบริการด้านปัจจัยสี่ และสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอ ทหารเกณฑ์ยังมีความต้องการบริการรักษาพยาบาล ยารักษาโรค คนดูแลเวลาเจ็บป่วย มีเวลาพักผ่อน ส่วนตัวมากขึ้น รวมทั้งต้องการอาหารโภชนาการ เครื่องแต่งกาย ที่พักอาศัย และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2. สภาพปัญหาและความต้องการด้านจิตใจและอารมณ์ ทหารเกณฑ์มีปัญหาเกี่ยวกับ ความหวาดระแวง ซึมเศร้า อารมณ์ไม่คงที่ และการปรับตัว ทั้งนี้เพราะการเป็นทหารเกณฑ์โดย ไม่สมัครใจ ถูกบังคับ ต้องปฏิบัติตัวอยู่ในกฎระเบียบ วินัยทหาร การไม่ไว้วางใจผู้อื่นเนื่องจากไม่คุ้นเคยและมาจากต่างพื้นที่ กิดถึงบ้านและครอบครัวจากปัญหาที่เกิดขึ้นทางกองร้อยได้จัดกิจกรรม และบริการเพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ยังไม่เพียงพอเพราะเป็นการแก้ปัญหาลายเหตุ เพราะทหารเกณฑ์ต้องการความรัก ความใกล้ชิดจากญาติ และครอบครัว ความรัก การดูแลเอาใจใส่ จาก ผู้บังคับบัญชาและมีอิสระ

3. สภาพปัญหาและความต้องการด้านสังคมทหารเกณฑ์มีปัญหาเกี่ยวกับการเดินทาง กลับไปเยี่ยมครอบครัวและการติดต่อกับครอบครัวไม่สะดวก ถูกมองว่าไม่มีเกียรติ ไม่มีศักดิ์ศรี ไม่ได้รับความสะดวกในการบริการทางสังคม ถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ การศึกษาต่ำสูญเสีย ความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ ต้องการให้สังคมยอมรับนับถือ ให้แก่ได้รับความสะดวก ในการบริการทางสังคมต้องการความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพ มีเสรีภาพมากขึ้น การศึกษา สูงขึ้น

4. สภาพปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจ ทหารเกณฑ์มีปัญหาเกี่ยวกับรายได้ไม่ เพียงพอกับรายจ่าย ครอบครัวยากจนและมีหนี้สิน ต้องการเบี้ยเลี้ยง และเงินเดือนเพิ่มมากขึ้น

5. สภาพปัญหาและความต้องการอื่น ๆ ทหารเกณฑ์มีความต้องการเกี่ยวกับสิทธิใบเบิก สวัสดิการเหมือนกับข้าราชการทั่วไป โดยได้รับเงินช่วยเหลือครอบครัวและต้องการลดเวลาในการ ประจําการของทหารเกณฑ์ลง²⁰

พรหมินทร์ เมฆากาญจนศักดิ์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การออกกำลังกายเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิต” ผลการวิจัยพบว่า “การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นสิ่งสำคัญต่อการ ดำรงชีวิตเพราะว่าสุขภาพและสมรรถภาพทางร่างกายเป็นรากฐานเบื้องต้นในการที่จะทำให้มนุษย์

²⁰ ร้อยเอกประเสริฐ ข่าทิพย์พาที, “สภาพปัญหาและความต้องการของทหารเกณฑ์ใน กองร้อยทหารม้าลาดตระเวนที่ ๖ ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช”, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543), 155 หน้า.

ประกอบภารกิจในชีวิตประจำวันได้สำเร็จ และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ช่วยยกระดับชีวิตของบุคคล จนอาจกล่าวได้ว่านอกจากปัจจัย เรื่องน้ำ อาหาร อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยา รักษาโรคและการพักผ่อนแล้ว การออกกำลังกายถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการดำรงชีวิต”²¹

พิน พระคุณ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น” ผลการวิจัยพบว่า “ประเด็นการสูญเสียกำลังพลในองค์กรต่อการรักษากำลังคนในระบบราชการเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ปัญหาเงินเดือนและสวัสดิการ ความต้องการประกอบอาชีพเสริมส่วนตัว ความต้องการศึกษาต่อ การมีที่ทำงานอยู่ใกล้ที่พักอาศัย การมีสถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พักอาศัย การสร้างจิตสำนึกการมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานราชการ เสริมสร้างองค์กรให้มีความเสียสละและคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ค่าตอบแทนที่ไม่เพียงพอ มีเวลาว่างสำหรับตนเองและครอบครัวน้อย ขาดความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน การติดโรคและความเครียด ค้อยโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถ”²²

วิระวัฒน์ ประทีปรัตน์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการทหารอากาศ กองป้องกันทางอากาศ” ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้าราชการทหารมีคุณภาพชีวิตในการทำงานระดับปานกลาง เพราะข้าราชการทหารมีผู้บังคับบัญชาเป็นลำดับชั้น มีกฎ ระเบียบ วินัยที่เคร่งครัด การที่มีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลางก็นับว่าอยู่ในระดับที่ใช้ได้

2. ข้าราชการที่มีอายุต่างกันมีคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะลักษณะของงานและการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร มีการสับเปลี่ยนตำแหน่งกันได้ จึงทำให้ข้าราชการทหารทุกคนไม่ว่าจะอายุเท่าใด ก็มีความสามารถในการทำงานไม่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

²¹พรหมินทร์ เมฆากาญจนศักดิ์, “การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2548, 135 หน้า.

²²พิน พระคุณ, “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2543, 122 หน้า.

3. ข้าราชการทหาร ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะทักษะการทำงานของข้าราชการทหาร ไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตส่วนตัว เนื่องจากข้าราชการทหาร มีโอกาสสับเปลี่ยนตำแหน่งและหน่วยงานกันทุกปี จึงมีทักษะในการทำงานแต่ละหน่วยงานไม่แตกต่างกัน ประสิทธิภาพการทำงานจึงไม่แตกต่างกัน จึงเป็นผลทำให้มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

4. ข้าราชการทหาร ที่มีชั้นยศแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิต ในการทำงานโดยรวมแตกต่างกันเพราะอำนาจหน้าที่ในการบังคับบัญชา และการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ ได้มากกว่า จึงมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่า เป็นผลให้มีคุณภาพชีวิตดีกว่า ข้าราชการที่ที่ชั้นยศต่ำกว่า

5. ข้าราชการทหารที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะข้าราชการทหารทุกคนได้รับ กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับเดียวกันได้รับผลตอบแทนเช่นเดียวกัน มีสิ่งแวดล้อมในการทำงานเช่นเดียวกัน ได้รับผลตอบแทนเช่นเดียวกัน มีสิ่งแวดล้อมในการทำงานเช่นเดียวกัน มีการสับเปลี่ยนหน้าที่การทำงานเช่นเดียวกัน โดยไม่คำนึงว่าข้าราชการผู้นั้นสำเร็จจากสถาบันการศึกษาใด จึงมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอันเป็นผลให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

6. ข้าราชการทหาร ที่มีมโนทัศน์ดี มีความพึงพอใจในด้านการแสดงความสามารถ ในการปฏิบัติงานและมองเห็นคุณค่าของตนเองมากกว่าข้าราชการทหารที่มี อึดมโนทัศน์ไม่ดี ซึ่งไม่พึงพอใจในความสามารถของตนเองในการปฏิบัติงาน มองเห็นคุณค่าของตนเองน้อย

7. ข้าราชการทหารที่ที่ความผูกพันต่อกองทัพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตในการทำงานแต่ละด้านแตกต่างกัน เพราะข้าราชการทหารที่มีความผูกพันต่อกองทัพมาก มีความคิด ความรู้สึกที่ดีต่อกองทัพโดยตั้งใจทำงาน อุทิศตนทุ่มเทความรู้ ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่ ย่อมทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ส่วนผู้ที่ไม่อุทิศตน ไม่ทุ่มเทความรู้ ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่ ย่อมทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นผลให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา²³

²³วีระวัฒน์ ประทีปรัตน์, “การศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการทหารอากาศ กองป้องกันทางอากาศ”, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. (บัณฑิตวิทยาลัย : ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), 2542, 125 หน้า.

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิต นั้น มีความสำคัญมากในการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สถานที่และกำลังพลภายในหน่วยราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความเป็นอยู่ที่ดีมีความรู้ความสามารถ เกิดทักษะ ในงานที่ต้องรับผิดชอบ การกล่อมเกลากิริยามารยาท ให้มีความสุภาพ อ่อนโยน เอื้ออาทร ในขณะที่เดียวกันก็ต้องตื่นตัวพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำสั่งอย่างจริงจัง รวดเร็ว ตลอดจนการแต่งกายให้ดูกระเปียบ สะอาด เรียบร้อย สร้างความประทับใจให้กับประชาชนตั้งแต่แรกเห็น สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างขวัญกำลังใจ ให้กับ กำลังพลให้เกิดความรักและผูกพันในหน่วยราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฉะนั้น การวิจัยแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อันส่งผลไปถึงการปรับปรุงแนวทางพัฒนา การแก้ไขสภาพปัญหาและการตอบสนองความต้องการให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและตรงจุดยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยเหนือ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปัจจุบัน

2.8 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วผู้วิจัยสามารถสรุปกรอบแนวคิดและตัวแปร ได้ตามแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพลของนโยบายจังหวัดทหารบกร้อยเอ็ด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ ดังโครงสร้างต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- รายได้
- สถานภาพสมรส
- ระยะเวลาปฏิบัติงาน

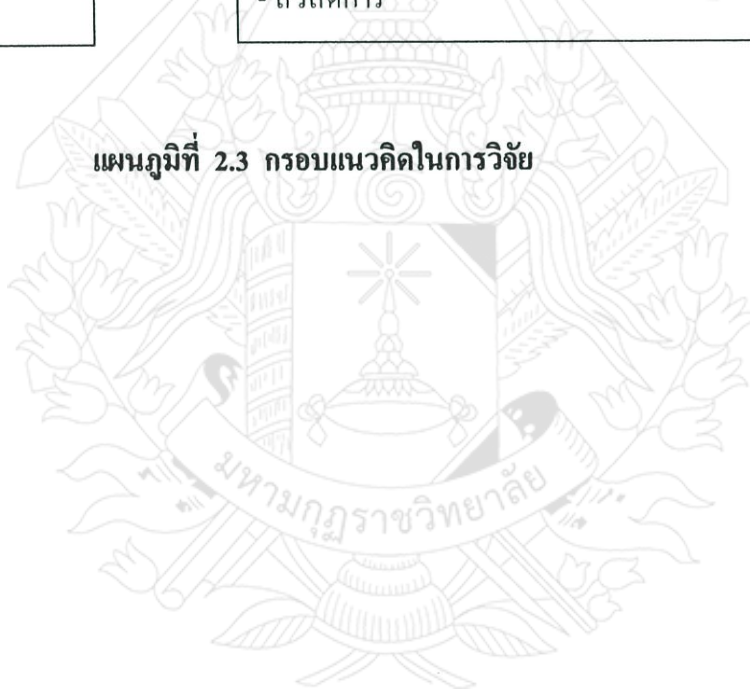
ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ
 ชั้นประทวน: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานี
 ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

- ที่พักอาศัย
- อาหารโภชนาการ
- สุขภาพร่างกาย
- เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว
- คุณธรรมจริยธรรม
- สวัสดิการ

แผนภูมิที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการศึกษาและสำรวจตัวแปรในปรากฏการณ์และการค้นหาความแตกต่างของตัวแปรต่างๆ และรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค มีจำนวนทั้งสิ้น 160 คน

3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เลือกจากกลุ่มประชากรโดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมีจำนวน 113 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ และระยะเวลาปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 แนวทางพัฒนาชีวิตคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ผู้ศึกษาได้ สร้างแบบสอบถาม โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale ซึ่งจะมีข้อคำถามที่ใช้วัด 5 ระดับ (Rating Scale) มีคำตอบแบบ 5 ตัวเลือก และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำถามเชิงนิมมาน (Positive Questions)

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

คำถามเชิงนิเสธ (Negative Questions)

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มี 6 ด้าน ด้านที่พักอาศัย ด้านอาหารโภชนาการ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านสวัสดิการ

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 การสร้างเครื่องมือ

สำหรับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

2. สร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการศึกษาที่กำหนดไว้

3.4.2 การทดสอบเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ไปทำการทดสอบ กับกลุ่มตัวอย่างที่ สถานีตำรวจรวิงม่วง ตำบลวังม่วง อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี จำนวน 30 ราย/ชุด และได้ทำการ

ทดสอบสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ ค่าสถิติสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม พบว่า เมื่อทำการทดสอบความเชื่อถือได้ ของแบบสอบถามด้วยวิธี ครอนบาค (Cronbach) ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ทั้งหมดอยู่ในระดับค่อนข้างดี มีค่าเท่ากับ 0.80 จึงมีความเหมาะสมที่จะนำแบบสอบถาม ดังกล่าว ไปใช้กับการเก็บข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4.3 จัดทำเครื่องมือการลงรหัส เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูลลงใน SPSS for Windows

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้วจากนั้นจึงติดต่อขอความร่วมมือกับผู้บังคับบัญชาทางสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรีอย่างเป็นทางการเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยอธิบายและควบคุมการตอบด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนในช่วงเดือน กันยายน 2551 เป็นเวลา 1 เดือน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ประมวผล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อพร้อมที่จะนำไปวิเคราะห์ และเมื่อข้อมูลมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ดังนี้

นำแบบสอบถามที่ได้รับการลงรหัส (Code Book) และตรวจสอบแล้วไปดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. บันทึกรหัสลงในแบบสอบถาม
3. บันทึกรหัสแบบสอบถามลงในเครื่องประมวลผล (Computer)
4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่บันทึกในเครื่องประมวลผล (Computer)
5. ประมวลผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
6. ประมวลคำถามปลายเปิด
7. วิเคราะห์ข้อมูลและตีความเพื่อนำไปเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ใช้ สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สถิติที่ทดสอบ (t-test) ในกรณีที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มี 2 กลุ่ม และในการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่ได้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับกลุ่มแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน โดยแบ่งเป็น 3 ระดับมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงชั้นคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\ &= \frac{5 - 4}{3} = 1.33 \end{aligned}$$

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์การให้คะแนนเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตำรวจชั้นประทวนให้เกณฑ์การวัดระดับคะแนนค่าเฉลี่ยในการแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.67	หมายถึง	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 – 5.00	หมายถึง	ระดับมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรจำนวน 160 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 113 คน เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในลักษณะคำอธิบายประกอบตารางตามลำดับ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

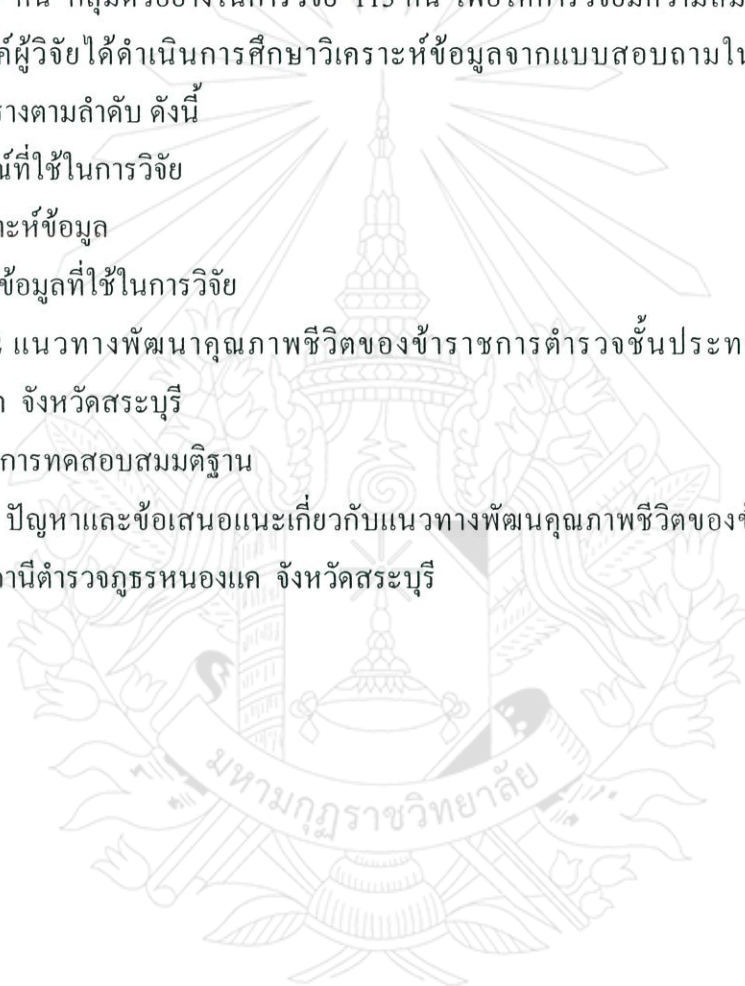
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับที่	สถิติที่ใช้	ค่าสถิติ(กลุ่มตัวอย่าง)
1	ค่าร้อยละ(Percentage)คือการคำนวณสัดส่วนของข้อมูลแต่ละตัวเทียบข้อมูลทั้งหมด โดยให้ข้อมูลทั้งหมดมีค่าเป็นร้อยละ	%
2	ค่าความถี่(Frequency)คือเป็นการแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เก็บได้	F
3	จำนวนประชากรคือจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย	N
4	ค่าเฉลี่ย(Mean)คือค่าเฉลี่ยของคะแนนของประชากร	\bar{X}
5	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)คือค่ารากที่สองของผลรวมของความแตกต่างระหว่างข้อมูลดิบกับค่าเฉลี่ยยกกำลังสองหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด	S.D.
6	สถิติทดสอบ(t - test) คือเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่างๆที่มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน	T - test
7	สถิติทดสอบ(One - way Analysis of Variance)คือเพื่อทดสอบค่าความแปรปรวนชนิดทางเดียวมากกว่า 2 กลุ่ม ขึ้นไป	F- test
8	ค่า Sig คือค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	Sig

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการวิจัยลักษณะทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคลโดยทำการวิจัยในด้านข้อมูลพื้นฐานและเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ในการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

โดยวิเคราะห์จำแนกกลุ่มตามตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้ และระยะเวลาปฏิบัติงาน จากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	110	97.3
หญิง	3	2.7
รวม	113	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศส่วนมากเป็นเพศชายจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 97.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
26 – 30 ปี	8	7.1
31 – 35 ปี	11	9.7
36 - 40 ปี	44	38.9
41 – 49 ปี	30	26.6
50 – 60 ปี	20	17.7
รวม	113	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุส่วนมากมีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 และรองลงมามีอายุระหว่าง 41 – 49 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 3	27	23.9
มัธยมศึกษาปีที่ 6	63	55.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	5	4.5
ปริญญาตรี	18	15.9
รวม	113	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการศึกษา ส่วนมากมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมา อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โสด	9	8.0
สมรส	97	85.8
แยกกันอยู่	7	6.2
รวม	113	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ ส่วนมากมีสถานภาพสมรสแล้วจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
8,000 – 10,000 บาท	10	8.8
10,001 – 15,000 บาท	49	43.4
> 15000 บาท	54	47.8
รวม	113	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ ส่วนมากมีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงาน

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	6	5.3
5 – 10 ปี	2	1.8
11- 15 ปี	37	32.7
16 – 20 ปี	22	19.5
21 – 25 ปี	32	28.3
มากกว่า 25 ปี	14	12.4
รวม	113	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงานส่วนมากมีระยะเวลาปฏิบัติงานระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมามีระยะเวลาปฏิบัติงาน ระหว่าง 21 – 25 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจ ภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

ตารางที่ 4.8 แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้าน
ที่พักอาศัยที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี
ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

การพัฒนา		\bar{X}	SD	แปลผล
ข้อที่	ด้านที่พักอาศัย			
1	มีการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในหน่วย	3.63	0.67	ปานกลาง
2	มีการแบ่งพื้นที่ภายในหน่วยอย่างชัดเจน	3.72	0.58	มาก
3	มีการจัดระเบียบอาคารบ้านพัก	3.85	0.58	มาก
รวม		3.73	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของ
ความคิดเห็นด้านที่พักอาศัย ที่มีต่อ แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
สถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.73 ระดับของความคิดเห็นมาก

ตารางที่ 4.9 แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้าน
อาหารและโภชนาการที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้น
ประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

การพัฒนา		\bar{X}	SD	แปลผล
ข้อที่	อาหารและโภชนาการ			
4	ภาชนะในร้านอาหารมีความสะอาด	3.36	0.51	ปานกลาง
5	จัดสถานที่รับประทานอาหารอย่างเหมาะสม	3.66	0.58	ปานกลาง
6	อาหารถูกสุขลักษณะอนามัย	3.87	0.46	มาก
รวม		3.63	0.33	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความ
ความคิดเห็นด้านอาหารโภชนาการที่มีต่อ แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
สถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.63 ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4.10 แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ด้านสุขภาพร่างกายที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

การพัฒนา		\bar{X}	SD	แปลผล
ข้อที่	ด้านสุขภาพร่างกาย			
7	มีสถานพยาบาลรองรับรักษาเมื่อเจ็บป่วย	3.19	0.44	ปานกลาง
8	มีการตรวจสุขภาพข้าราชการตำรวจทุกนาย	3.29	0.73	ปานกลาง
9	มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายข้าราชการตำรวจทุกนาย	3.59	0.65	ปานกลาง
	รวม	3.35	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านสุขภาพร่างกายที่มีต่อ แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.35 ระดับของความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4.11 แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

การพัฒนา		\bar{X}	SD	แปลผล
ข้อที่	เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว			
10	หน่วยแจกจ่ายอุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	2.96	0.62	ปานกลาง
11	หน่วยจ่าย ฟ้าตัดเครื่องแบบ ให้กับข้าราชการตำรวจทุกนาย	3.04	0.76	ปานกลาง
12	หน่วยมีมาตรการกำกับดูแลการแต่งกาย ให้เป็นระเบียบแบบแผนเดียวกัน	3.86	0.77	มาก
	รวม	3.28	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านเครื่องแต่งกายอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว ที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.28 ระดับของความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4.12 แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ด้านด้านคุณธรรม จริยธรรมที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

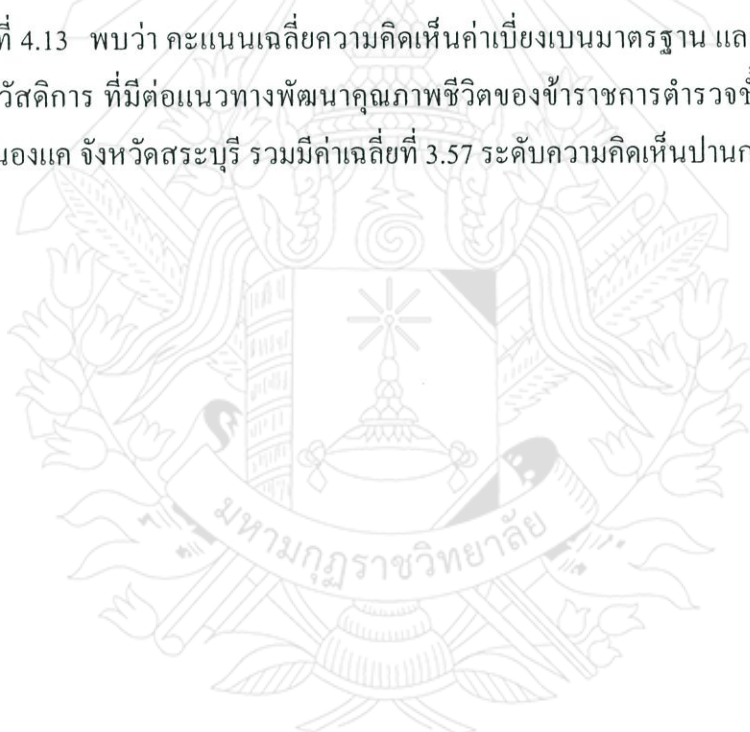
การพัฒนา		\bar{X}	SD	แปลผล
ข้อที่	ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
13	หน่วยจัดอบรมศีลธรรมและจริยธรรมให้กับ ข้าราชการตำรวจ	3.32	0.67	ปานกลาง
		3.29	0.65	ปานกลาง
14	หน่วยส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา	3.34	0.65	ปานกลาง
15	ข้าราชการตำรวจเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทาง พุทธศาสนา			
	รวม	3.32	0.51	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านคุณธรรมจริยธรรม ที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.32 ระดับของความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แสดงคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ด้านด้านสวัสดิการ ที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานี ตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

การพัฒนา		\bar{X}	SD	แปลผล
ข้อที่	ด้านสวัสดิการ			
16	หน่วยส่งเสริมการศึกษาต่อเพิ่มเติมคุณวุฒิ	3.49	0.60	ปานกลาง
17	หน่วยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย	3.56	0.58	ปานกลาง
18	หน่วยจัดกองทุนช่วยเหลือข้าราชการตำรวจภายในหน่วย	3.68	0.61	ปานกลาง
	รวม	3.57	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นด้านสวัสดิการ ที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.57 ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ 1-6 จะเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับการเปรียบเทียบแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี โดยใช้ t-test และ F-test สามารถสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ และระยะเวลาปฏิบัติงาน โดยเปรียบเทียบรายด้านคือ ด้านที่พักอาศัย อาหารโภชนาการ สุขภาพร่างกาย ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านสวัสดิการ และภาพรวมของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามตัวแปรส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ และ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ซึ่งในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปร อายุ การศึกษา รายได้ และ ระยะเวลาการปฏิบัติงานของตำรวจมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่วนตัวแปร เพศ และสถานภาพสมรส ไม่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เนื่องจากข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็น เพศชายถึงร้อยละ 97.3 เป็นเพศหญิงเพียง ร้อยละ 2.7 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเป็นเพศชายจึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างเพศชายและเพศหญิงได้และในเรื่องของสถานภาพสมรสก็เช่นเดียวกันคือ ร้อยละ 85.8 มีสถานภาพสมรสแล้ว เหลือเพียงร้อยละร้อยละ 14.2 ที่มีสถานภาพ โสด และแยกกันอยู่ สำหรับตัวแปรที่เหลือก่อนนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผู้วิจัยได้นำมาจัดกลุ่มใหม่เพื่อให้เหมาะสม คือ ตัวแปรอายุ นำมาจัดใหม่เป็น 3 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 35 ปี อายุระหว่าง 36 - 40 ปี และอายุมากกว่า 40 ปี ตัวแปรการศึกษาแบ่งกลุ่มใหม่เป็น จบการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป ส่วนรายได้ แบ่งกลุ่มใหม่ให้เหมาะสม กับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน เป็น รายได้ไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท และ กลุ่มที่มีรายได้เกิน 15,000 บาท และ สำหรับตัวแปรระยะเวลาการปฏิบัติงานแบ่งเป็นทำงานไม่เกิน 15 ปี 16-20 ปี 21-25 ปี และทำงานมากกว่า 25 ปี ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พหุอาศัยกับเพศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.18	3	1.59	9.20	0.000*
ภายในกลุ่ม	27.15	110	0.17		
รวม	30.33	113			

* นัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจที่มีเพศชาย มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พหุอาศัย มากกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่ 2 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พหุอาศัยกับอายุ

อายุ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	≤ 30 ปี	31 – 40 ปี	มากกว่า 40 ปี
≤ 30 ปี	-	0.07	-0.23*
31 – 40 ปี		-	-0.30*
มากกว่า 40 ปี			-

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงด้านที่พหุอาศัย สูงกว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี

**ตารางที่ 4.16 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
อาหารและโภชนาการกับอายุ**

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.62	3	0.31	2.85	0.061
ภายในกลุ่ม	17.08	110	0.11		
รวม	17.70	113			

จากตารางที่ 4.16 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการไม่แตกต่างกัน

**ตารางที่ 4.17 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
สุขภาพร่างกายกับอายุ**

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.17	3	1.08	2.59	0.005*
ภายในกลุ่ม	30.52	110	0.19		
รวม	32.69	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่าตำรวจที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงกว่าตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี

ตารางที่ 4.18 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายกับอายุ

อายุ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	< 30 ปี	30 – 40 ปี	มากกว่า 40 ปี
< 30 ปี	-	-0.10	-0.29*
30 – 40 ปี		-	-0.19*
มากกว่า 40 ปี			-

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงกว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี

ตารางที่ 4.19 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวกับอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.86	3	0.43	1.54	0.217
ภายในกลุ่ม	43.69	110	0.28		
รวม	44.55	113			

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมกับอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.96	3	1.98	8.41	0.000*
ภายในกลุ่ม	37.00	110	0.24		
รวม	40.96	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่าตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี

ตารางที่ 4.21 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรม กับอายุ

อายุ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	< 30 ปี	30 – 40 ปี	มากกว่า 40 ปี
< 30 ปี	-	-0.06	-0.5*
30 – 40 ปี		-	-0.29*
มากกว่า 40 ปี			-

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่าตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี

ตารางที่ 4.22 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการกับอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.51	3	0.25	1.584	0.209
ภายในกลุ่ม	25.42	157	0.16		
รวม	25.93	160			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยกับการศึกษา

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
การศึกษา				160	0.29	0.769
≤ มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	3.73	0.46			
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	23	3.71	0.32			
รวม	113					

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการกับการศึกษา

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
การศึกษา				160	1.16	0.248
≤ มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	3.64	0.33			
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	23	3.67	0.33			
รวม	113					

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
สุขภาพร่างกายกับการศึกษา

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
การศึกษา				160	0.60	0.547
≤ มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	3.37	0.47			
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	23	3.31	0.35			
รวม	113					

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ค่ารวมชั้นประทอนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่อง
แต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวกับการศึกษา

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
การศึกษา				160	1.13	0.259
≤ มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	3.31	0.55			
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	23	3.19	0.42			
รวม	113					

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ค่ารวมชั้นประทอนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

**ตารางที่ 4.27 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
คุณธรรมและจริยธรรมกับการศึกษา**

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
การศึกษา				160	2.67	0.008*
≤ มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	3.37	0.53			
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	23	3.10	0.35			
รวม	113					

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่ำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่าค่ำรวจชั้นประทวนที่จบการศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

**ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
สวัสดิการกับการศึกษา**

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
การศึกษา				160	0.32	0.747
≤ มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	3.58	0.43			
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	23	3.55	0.29			
รวม	113					

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่ำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

สถานภาพสมรส ไม่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เนื่องจาก ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็น เพศชายถึงร้อยละ 97.3 เป็นเพศหญิงเพียง ร้อยละ 2.7 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเป็นเพศชายจึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างเพศชายและเพศหญิงได้และในเรื่องของสถานภาพสมรสก็เช่นเดียวกันคือ ร้อยละ 85.8 มีสถานภาพสมรสแล้ว เหลือเพียงร้อยละ ร้อยละ 14.2 ที่มีสถานภาพ โสด และแยกกันอยู่

สมมติฐานที่ 5 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พกอาศัยกับรายได้

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
รายได้				160	-4.12	0.000*
≤ 15,000 บาท	59	3.59	0.34			
มากกว่า 15,000 บาท	54	3.86	0.48			
รวม	113					

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่าตำรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีรายได้มากกว่าเดือนละ 15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงกว่าตำรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท

ตารางที่ 4.30 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
อาหารและโภชนาการ กับรายได้

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	p-value
รายได้				160	-2.72	0.024*
≤ 15,000 บาท	59	3.59	0.34			
มากกว่า 15,000 บาท	54	3.86	0.48			
รวม	113					

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านด้านอาหารและโภชนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 โดยพบว่า ค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้มากกว่าเดือนละ 15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการ สูงกว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท

ตารางที่ 4.31 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
สุขภาพร่างกายกับรายได้

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
รายได้				160	-3.97	0.000*
≤ 15,000 บาท	59	3.22	0.37			
มากกว่า 15,000 บาท	54	3.49	0.49			
รวม	113					

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 โดยพบว่า ค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้มากกว่าเดือนละ 15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงกว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท

**ตารางที่ 4.32 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัวกับรายได้**

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
รายได้				160	-2.13	0.035*
≤ 15,000 บาท	59	3.19	0.45			
มากกว่า 15,000 บาท	54	3.37	0.59			
รวม	113					

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 โดยพบว่า ค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้มากกว่าเดือนละ 15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัวสูงกว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท

**ตารางที่ 4.33 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
คุณธรรมและจริยธรรมกับรายได้**

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
รายได้				160	-3.09	0.002*
≤ 15,000 บาท	59	3.19	0.38			
มากกว่า 15,000 บาท	54	3.44	0.59			
รวม	113					

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 โดยพบว่า ค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้มากกว่าเดือนละ 15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท

ตารางที่ 4.34 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
สวัสดิการกับรายได้

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
รายได้				160	-0.50	0.615
≤ 15,000 บาท	59	3.56	0.29			
มากกว่า 15,000 บาท	54	3.59	0.49			
รวม	113					

จากตารางที่ 4.34 พบว่าตำรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อ
แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่
พักอาศัยกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.75	3	1.25	7.34	0.000*
ภายในกลุ่ม	26.59	110	0.17		
รวม	30.34	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21– 25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัย สูงกว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาการมากกว่า 25 ปี

**ตารางที่ 4.36 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ด้านที่พกอาศัยกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
	≤ 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	มากกว่า 25 ปี
≤ 15 ปี	-	0.01	-0.35*	0.04
16 – 20 ปี		-	-0.34*	-0.02
21 – 25 ปี			-	0.32*
มากกว่า 25 ปี				-

จากตารางที่ 4.36 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21-25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่พกอาศัย สูงกว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าระยะเวลาผู้ที่ปฏิบัติงาน 25 ปีขึ้นไป แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างระยะเวลาการปฏิบัติงานในช่วงอื่น ๆ

**ตารางที่ 4.37 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
อาหารและโภชนาการกับอายุ**

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.62	3	0.31	2.85	0.061
ภายในกลุ่ม	17.08	110	0.11		
รวม	17.70	113			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาหารและโภชนาการไม่แตกต่างกัน

**ตารางที่ 4.38 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
สุขภาพร่างกาย กับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.84	3	1.28	6.925	0.000*
ภายในกลุ่ม	28.85	110	0.18		
รวม	32.69	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21- 25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านด้านสุขภาพร่างกายสูงกว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาการมากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นในกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในช่วงอื่น ๆ

**ตารางที่ 4.39 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตด้านสุขภาพร่างกายกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
	≤ 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	มากกว่า 25 ปี
≤ 15 ปี	-	-0.16	-0.38*	-0.08
16 – 20 ปี		-	-0.22*	0.08
21 – 25 ปี			-	0.30*
มากกว่า 25 ปี				-

จากตารางที่ 4.39 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21- 25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านด้านสุขภาพร่างกายสูงกว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาการมากกว่า 25ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นในกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในช่วงอื่น ๆ

**ตารางที่ 4.40 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตเครื่อง
แต่งกายอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.64	3	1.54	60.04	0.001*
ภายในกลุ่ม	39.92	110	0.25		
รวม	44.46	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21-25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว สูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 15 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาการมากกว่า 25 ปี และพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานเป็นเวลา ระหว่าง 16-20 ปีมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของ ใช้ ส่วนตัวสูงกว่า ตำรวจชั้นประทวนที่ทำงานมามากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็น ในกลุ่มที่ปฏิบัติงานในช่วงเวลาอื่น

**ตารางที่ 4.41 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
	≤ 15 ปี	16 - 20 ปี	21 - 25 ปี	มากกว่า 25 ปี
≤ 15 ปี	-	-0.20	-0.36*	0.09
16 - 20 ปี		-	-0.15	0.31*
21 - 25 ปี			-	0.45*
มากกว่า 25 ปี				-

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21-25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว สูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 15 ปี และสูง

กว่าตำรวจที่มีระยะเวลาการมากกว่า 25 ปี และพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานเป็นเวลา ระหว่าง 16 -20 ปีมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของ ใช้ ส่วนตัวสูงกว่า ตำรวจชั้นประทวนที่ทำงานมามากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็น ในกลุ่มที่ปฏิบัติงานในช่วงเวลาอื่น

**ตารางที่ 4.42 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
คุณธรรมและจริยธรรมกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.08	3	2.03	9.07	0.000*
ภายในกลุ่ม	34.88	110	0.22		
รวม	40.96	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21- 25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรมสูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มี ระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างระยะเวลาช่วง ในอื่น

**ตารางที่ 4.43 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ด้านคุณธรรมจริยธรรมกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
	≤ 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	มากกว่า 25 ปี
≤ 15 ปี	-	-0.01	-0.46*	0.14
16 – 20 ปี		-	-0.45*	-0.13
21 – 25 ปี			-	0.31*
มากกว่า 25 ปี				-

จากตารางที่ 4.43 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21–25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านคุณธรรมและจริยธรรม สูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างระยะเวลาในช่วงอื่น

**ตารางที่ 4.44 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน
สวัสดิการกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.95	3	0.65	4.23	0.007
ภายในกลุ่ม	23.98	110	0.15		
รวม	25.93	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21–25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการ สูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างระยะเวลาในช่วงอื่น

**ตารางที่ 4.45 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ด้านสวัสดิการกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน**

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
	≤ 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	มากกว่า 25 ปี
≤ 15 ปี	-	0.03	-0.21*	0.09
16 – 20 ปี		-	-0.24*	0.07
21 – 25 ปี			-	0.31*
มากกว่า 25 ปี				-

จากตารางที่ 4.45 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21– 25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการ สูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาทำงานมากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างระยะเวลาในช่วงอื่น

ตารางที่ 4.46 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต กับอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.47	3	0.73	8.70	0.000*
ภายในกลุ่ม	13.22	110	0.08		
รวม	14.69	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงกว่าตำรวจที่มีอายุไม่เกิน 40 ปี

ตารางที่ 4.47 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต กับการศึกษา

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
การศึกษา				160	1.57	0.118
≤ มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	3.50	0.32			
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	23	3.40	0.18			
รวม	113					

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต
กับรายได้

คุณลักษณะ	จำนวน	\bar{X}	SD.	df	t	Sig.
รายได้				160	-1.04	0.000*
≤ 15,000 บาท	59	3.38	0.18			
มากกว่า 15,000 บาท	54	3.58	0.37			
รวม	113					

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 พบว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้มากกว่าเดือนละ 15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงกว่าค่าตรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท

ตารางที่ 4.49 แสดงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต
กับระยะเวลาการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.08	3	1.03	13.84	0.000*
ภายในกลุ่ม	11.59	110	0.07		
รวม	14.67	113			

* นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05.

จากตารางที่ 4.49 พบว่าข้าราชการค่าตรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ค่าตรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21–25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการ สูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าค่าตรวจที่มีระยะเวลาทำงานมากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างช่วงระยะเวลาอื่น

ตารางที่ 4.50 แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
	≤ 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	มากกว่า 25 ปี
≤ 15 ปี	-	-0.07	-0.33*	-0.02
16 – 20 ปี		-	-0.26*	0.05
21 – 25 ปี			-	0.31*
มากกว่า 25 ปี				-

จากตารางที่ 4.50 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 21– 25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสวัสดิการ สูงกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานไม่เกิน 20 ปี และสูงกว่าตำรวจที่มีระยะเวลาทำงานมากกว่า 25 ปี แต่ไม่พบความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างช่วงระยะเวลาในช่วงอื่น

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการ
ตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านที่พักอาศัยด้าน
อาหารโภชนาการ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวด้าน
คุณธรรมจริยธรรม และด้านสวัสดิการ

ตารางที่ 4.51 แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรีด้านที่พัก
อาศัย

ปัญหาด้านที่พักอาศัย	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. หลังคาอาคารที่พักอาศัยแตกร้าว ไม่กันฝนกันแดด	12	1.ซ่อมแซมหลังคาหรือต่อเติมให้ สามารถกันแดดกันฝนได้	14
2. ไม่มีสถานที่จอดรถยนต์	8	2.ก่อสร้างสถานที่จอดรถยนต์ให้ เพียงพอ	5
3. ไม่มีรั้วกั้นบริเวณอาคารที่พัก	5	3.ก่อสร้างรั้วรอบอาคารที่พัก	5
รวม	35	รวม	24

จากตารางที่ 4.51 พบว่า จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนา
คุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านที่พัก
อาศัยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในส่วนปัญหาด้านที่พักอาศัยที่มีปัญหาหลังคาอาคารที่พัก
อาศัยแตกร้าวไม่กันฝนกันแดด มากที่สุดจำนวน 12 คน รองลงมาไม่มีที่จอดรถยนต์ จำนวน 8 คน
ในส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอาคารสถานที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสนอแนะควรต่อ
เติมปรับปรุงอาคารซ่อมแซมหลังคาให้สามารถกันแดดกันฝนได้ มากที่สุด จำนวน 14 คน
รองลงมาเสนอแนะให้สร้างที่จอดรถยนต์และสร้างรั้วรอบอาคารที่พัก จำนวน 10 คน

**ตารางที่ 4.52 แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรีด้าน
อาหารโภชนาการ**

ปัญหาด้านอาหารโภชนาการ	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.อาหารไม่เพียงพอ	15	1.เพิ่มปริมาณอาหารให้พอเพียง	17
2.อาหารแบบเดิมๆ	10	2.ควรเพิ่มให้มีอาหารพิเศษ สัปดาห์ละครั้ง	9
รวม	25	รวม	26

จากตารางที่ 4.52 พบว่า จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านอาหารโภชนาการที่กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในส่วนปัญหาด้านอาหารโภชนาการที่มีปัญหาอาหารไม่พอเพียง มากที่สุดจำนวน 15 คน รองลงมา อาหารแบบเดิมๆ จำนวน 10 คน ในส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอาหาร โภชนาการที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสนอแนะควรเพิ่มปริมาณอาหารให้เพียงพอจำนวน 17 คน และควรให้มีอาหารพิเศษสัปดาห์ละครั้งจำนวน 9 คน

**ตารางที่ 4.53 แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรีด้าน
สุขภาพร่างกาย**

ปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.มีความเครียดในการปฏิบัติงาน	18	1.ควรให้มีเวลาพักผ่อนให้มากขึ้น	20
2.สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง	8	2.จัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายให้มีสุขภาพแข็งแรง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	15
รวม	26	รวม	35

จากตารางที่ 4.53 พบว่า จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านสุขภาพร่างกายอย่างตอบแบบสอบถามในส่วนปัญหามีความเครียดในการปฏิบัติงานมากที่สุดจำนวน 18 คน รองลงมาสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง จำนวน 8 คน ในส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

ปัญหาสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสนอแนะควรให้มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น จำนวน 20 คน รองลงมาเสนอแนะให้จัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายให้มีสุขภาพแข็งแรงสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 15 คน

ตารางที่ 4.54 แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัว

ปัญหาด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัว	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ผ้าตัดเครื่องแบบที่รับแจกมีคุณภาพไม่ดี	16	1. จัดหาผ้าตัดเครื่องแบบที่มีคุณภาพดีแจกจ่าย	17
2. อุปกรณ์ที่จ่ายให้ใช้ปฏิบัติงานมีการชำรุดเสื่อมโทรม	9	2. จัดหาอุปกรณ์ที่มีสภาพใหม่คุณภาพดีใช้ปฏิบัติงาน	7
รวม	25	รวม	24

จากตารางที่ 4.54 พบว่า จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในส่วนปัญหาผ้าตัดเครื่องแบบที่รับแจกมีคุณภาพไม่ดี มากที่สุดจำนวน 16 คน รองลงมาอุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติงานมีการชำรุดเสื่อมโทรม จำนวน 9 คน ในส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของผู้ใช้ส่วนตัวที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสนอแนะควรจัดหาผ้าตัดเครื่องแบบที่มีคุณภาพดีแจกจ่าย จำนวน 17 คน รองลงมาเสนอแนะให้จัดหาอุปกรณ์ที่มีสภาพใหม่คุณภาพดี จำนวน 7 คน

ตารางที่ 4.55 แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านคุณ
ธรรมจริยธรรม

ปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. การฝึกจิต สมาธิปฏิบัติไม่ได้ อย่างจริงจัง	13	1. จัดให้มีการฝึกจิตทำสมาธิเดือน ละ 1 ครั้ง	12
2. ความคิดอุดมการณ์เปลี่ยนแปลง ได้ยาก	4	2. จัดให้มีพระที่มีชื่อเสียงมาอบรม ให้ความรู้เดือนละ 1 ครั้ง	7
รวม	17	รวม	19

จากตารางที่ 4.55 พบว่า จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนา
คุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้าน
คุณธรรมจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในส่วนปัญหาการฝึกจิต สมาธิปฏิบัติไม่ได้
อย่างจริงจัง จำนวน 13 คน รองลงมาปัญหาทางความคิดอุดมการณ์เปลี่ยนแปลงได้ยาก จำนวน 4
คน ในส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาคุณธรรมจริยธรรมที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม
เสนอแนะควรจัดให้มีการฝึกจิตทำสมาธิเดือนละ 1 ครั้ง จำนวน 12 คน รองลงมาเสนอแนะให้จัด
ให้มีพระที่มีชื่อเสียงมาอบรมให้ความรู้เดือนละ 1 ครั้ง จำนวน 7 คน

**ตารางที่ 4.51 แสดงจำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรีด้าน
สวัสดิการ**

ปัญหาด้านสวัสดิการ	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ไม่มีทุนส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติมคุณวุฒิ	18	1. จัดให้มีการมอบทุนส่งเสริมการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	14
2. ไม่มีร้านค้าสหกรณ์ในหน่วยงาน	12	2. จัดให้มีร้านค้าสหกรณ์ในหน่วยงาน	13
รวม	30	รวม	27

จากตารางที่ 4.56 พบว่า จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านสวัสดิการกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในส่วนปัญหาด้านสวัสดิการที่มีปัญหาไม่มีทุนส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติมคุณวุฒิ มากที่สุดจำนวน 18 คน รองลงมาไม่มีร้านค้าสหกรณ์ในหน่วยงานจำนวน 12 คน ในส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสนอแนะควรต่อจัดให้มีการมอบทุนส่งเสริมการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด จำนวน 14 คน รองลงมาเสนอแนะจัดให้มีร้านค้าสหกรณ์ในหน่วยงานจำนวน 13 คน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน และเปรียบเทียบแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้และระยะเวลาปฏิบัติงาน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี จำนวน 113 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าความถี่ โดยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ด้านแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

ตอนที่ 3 ด้านทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ด้านปัญหาข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 97.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ 36 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 44 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ มัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 63 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สมรส คิดเป็นร้อยละ 97 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 54 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 37

5.1.2 ตอนที่ 2 ด้านแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

สรุปค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต

(1) การพัฒนาด้านที่พักอาศัย จากคำถาม 3 ข้อ พบว่าวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรีในด้านมีการจัดระเบียบอาคารบ้านพักอยู่สูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58

(2) การพัฒนาด้านอาหาร โภชนาการ จากคำถาม 3 ข้อ พบว่าวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ยังต้องการอาหารที่มีคุณค่า ถูกสุขลักษณะอนามัย สูงสุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46

(3) การพัฒนาด้านสุขภาพร่างกาย จากคำถาม 3 ข้อ พบว่าวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายให้ดีขึ้นสูงสุด คือ มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายข้าราชการตำรวจทุกนาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67

(4) การพัฒนาด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว จากคำถาม 3 ข้อ พบว่าวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว ให้มีคุณภาพดีขึ้นสูงสุด คือ หน่วยมีมาตรการกำกับดูแลการแต่งกาย ให้เป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77

(5) การพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรม จากคำถาม 3 ข้อ พบว่าวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน คุณธรรมและจริยธรรม ให้ดีขึ้นสูงสุด คือ ข้าราชการตำรวจเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65

(6) การพัฒนาด้านสวัสดิการอื่นๆ จากคำถาม 3 ข้อ พบว่าวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้าน สวัสดิการอื่นๆ ให้ดีขึ้นสูงสุด คือ หน่วยงานจัดกองทุนช่วยเหลือข้าราชการตำรวจภายในหน่วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.61

5.1.3 ตอนที่ 3 ด้านทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันจากการวิจัยพบว่าในภาพรวม เพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันจากการวิจัยพบว่าในภาพรวม อายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันจากการวิจัยพบว่าในภาพรวม ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาต่างกันมีแนวความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

4 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันจากการวิจัยพบว่าในภาพรวม สถานภาพสมรส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันจากการวิจัยพบว่าในภาพรวม ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันจากการวิจัยพบว่าในภาพรวม ระยะเวลาปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 ตอนที่ 4 ด้านปัญหาข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัญหาด้านที่พักอาศัย ควรมีหลังคากันแดด กันฝน ไม่มีสถานที่จอดรถยนต์ ไม่มีรั้วแนวบอกเขตบริเวณที่พักอาศัย

ข้อเสนอแนะด้านที่พักอาศัย ต้องการให้ทำหลังคา กันแดด กันฝน สร้างที่จอดรถยนต์ สร้างรั้วรอบบริเวณที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 33.33

ปัญหาด้านอาหาร โภชนาการ ปริมาณอาหารมีไม่พอเพียง คุณค่าทางอาหารบางวันไม่ครบ 5 หมู่ อุปกรณ์ที่ใช้บริโภค ถ้วย ชาม จาน ช้อน ช้อม มีน้อยไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะด้านอาหาร โภชนาการ ต้องการอาหารเพิ่มปริมาณและถูกหลักอนามัย 5 หมู่ ทุกวัน จัดให้มีอาหารพิเศษสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย การปฏิบัติงานและเข้าเวรใช้เวลานานทำให้ร่างกายเหนื่อย อ่อน ถ้าเกิดความกดดัน ความเครียด วิตกกังวล

ข้อเสนอแนะด้านสุขภาพร่างกาย มีเวลาพักผ่อน มีเวลาออกกำลังกาย จัดให้ทดสอบสมรรถภาพร่างกายประจำทุกสัปดาห์ และตรวจสุขภาพร่างกายเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ปัญหาด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว ชุดที่แจกให้ในปัจจุบันสีตกเร็ว ไม่โปร่งลม ร้อนง่าย ทำงานมากทำให้ชุดเก่าและชำรุดขาดเร็วกว่าปกติ อุปกรณ์ที่จ่ายให้ใช้การปฏิบัติงานมีสภาพเก่าบางอย่างเสื่อมชำรุดไม่สามารถใช้ปฏิบัติงานได้

ข้อเสนอแนะด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว ฝัตัดชุดเครื่องแบบมีคุณภาพดี อุปกรณ์มีสภาพใหม่และมีประสิทธิภาพดี คิดเป็นร้อยละ 16.67

ปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรม การฝึกจิต สมาธิยังไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างจริงจัง ความคิดอุดมการณ์เปลี่ยนแปลงได้ยาก

ข้อเสนอแนะด้านคุณธรรมและจริยธรรม อยากฟังพระที่มีชื่อเสียง มาเทศน์ให้ฟัง อยากให้มีการฝึกจิต สมาธิอย่างสม่ำเสมอ เดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.34

ปัญหาด้านสวัสดิการ ไม่มีทุนการศึกษาสนับสนุนให้แก่ผู้ที่ศึกษาเพิ่มเติมคุณวุฒิ ไม่มีร้านค้าสหกรณ์บริการ

ข้อเสนอแนะด้านสวัสดิการ ต้องการให้มีการมอบทุนการศึกษาทุกระดับ ต้องการให้มีร้านค้าสหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.67

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือข้าราชการตำรวจชั้นประทวนจำนวน 113 คน ของสถานีตำรวจภูธรหนองแค ความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตในภาพรวมระดับมาก จากแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตมีทั้งหมด 6 ด้าน คือ

(1) ด้านที่พักอาศัย ระดับของความคิดเห็นด้านที่พักอาศัย ที่มีต่อ แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.73 ระดับของความคิดเห็นมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พิน พระคุณ** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น” พบว่าการมีที่พักอาศัยที่ดี มั่นคง อยู่ใกล้ที่ทำงาน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนระดับมาก

(2) ด้านอาหารโภชนาการ ระดับความคิดเห็นด้านอาหารโภชนาการที่มีต่อ แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.63 ระดับความคิดเห็นปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ประเสริฐ ขำทิพย์พาทิ** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาและความต้องการของทหารเกณฑ์ ในกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนที่ 6 ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช” ผลการวิจัยพบว่า ทหารเกณฑ์มีความต้องการอาหารโภชนาการที่มีความเหมาะสมมีคุณค่าทางอาหารที่ดี

(3) ด้านสุขภาพร่างกาย ระดับของความคิดเห็นด้านสุขภาพร่างกายที่มีต่อ แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.35 ระดับของความคิดเห็นปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พรหมมินทร์ เมธากาญจนศักดิ์** ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต” ผลการวิจัยพบว่าการออกกำลังกาย การมีเวลาพักผ่อน เป็นองค์ ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการดำรงชีวิตเพื่อเป็นการพัฒนาให้เกิดคุณภาพชีวิตในการทำงาน

(4) ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว ระดับของความคิดเห็นด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว ที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธร หนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.28 ระดับของความคิดเห็นปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ ขำทิพย์พาทย์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาและความต้องการของทหารเกณฑ์ ในกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนที่ 6 ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช” ผลการวิจัยพบว่า ทหารเกณฑ์มีความต้องการเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายที่มีคุณภาพดี เพื่อบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นต่อการฝึกและปฏิบัติหน้าที่

(5) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ระดับของความคิดเห็นด้านคุณธรรมจริยธรรม ที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.32 ระดับของความคิดเห็นปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬารักษ์ โสตะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ” ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุต้องปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ทุกวัย ต้องเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ไม่ยึดมั่นในความคิดเดิม ต้องรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นบ้าง จะทำให้อยู่ร่วมกับคนอื่นได้ดี

(6) ด้านสวัสดิการ ระดับของความคิดเห็นด้านสวัสดิการ ที่มีต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี รวมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.57 ระดับความคิดเห็นปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตกำลังพล ของนโยบายจังหวัดทหารบกร้อยเอ็ด ค่ายประเสริฐสงคราม แนวทางพัฒนาด้านสวัสดิการเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพลทหาร ให้มีความรักหน่วยและมีความสุขในการอยู่หน่วยจึงจัดให้มีห้องพักผ่อน ร้านอาหาร การฝึกอบรมอาชีพ และส่งเสริมการศึกษาให้มีวุฒิทางการศึกษาในระดับสูงขึ้น และจัดสรรกองทุนช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ ให้มีความพอเพียงแก่กำลังพล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ที่อาจเป็นประโยชน์ ดังนี้

1) หน่วยงานควรมีนโยบายส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เช่น ให้รางวัลแก่ผู้แต่งกายดี ถูกระเบียบ นิสสัยดีเป็นที่ชื่นชอบของผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้เพื่อให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีความตื่นตัวอยู่เสมอ

2) หน่วยงานควรมีนโยบายให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

3) หน่วยงานควรมีนโยบายให้ข้าราชการตำรวจทุกระดับชั้นยศ ปฏิบัติตามแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยได้เสนอหลักในการศึกษาดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี โดยใช้หลักกรรมทางศาสนาเพื่อการพัฒนาจิตสำนึกและปลูกจิตสำนึกที่ดี

2) ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิต ระหว่างข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ในด้านสวัสดิการ เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว ให้มีความเสมอภาคและเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน

3) ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนระหว่างหน่วยงานชั้น 1 กับหน่วยงานชั้น 2

หัวข้อเหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เพราะจะเกิดประโยชน์ต่อทางการศึกษาแก่ผู้สนใจในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นได้ และเพื่อที่จะได้นำประโยชน์จากการศึกษานั้น ไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในสังกัดต่างๆ ให้มีการพัฒนาและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไปได้

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

- ชัยวัฒน์ ปัญญพงษ์ และคณะ. คู่มือฉบับสมบูรณ์ประชากรศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2520.
- दानุกา ไชยพรธรรม. การเมืองการปกครอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มาชิก, 2550.
- เตชิต บรรจงอักษร, พลตรี. การฝึกกองทัพบกในปัจจุบัน พ.ศ. 2548. กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2548.
- นิสารัตน์ ศิลปะเดช. ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2540.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. การบริหารงานตำรวจฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991.จำกัด, 2546.
- ประชา พรหมนอก. ตำรวจของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2526.
- พัฒนพงษ์ สมานเกียรติสกุล. พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติชนศาสตร์, 2547.
- พิชิต ควรเคหะคุปต์. ตำรวจของประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2540.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2542.
- ยุพา อุดมศักดิ์. แนวคิดหลักการและวิธีการทางประชากรศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2516.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. การศึกษากับการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2528.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2525.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. แผนพัฒนาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2550 – 2554. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2550.
- อวย เกตุสิงห์. พลศึกษาและสุขศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

2) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

- กรรณิการ์ พงษ์สนธิ. “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต”. วิทยานิพนธ์แพทยศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- จุฬารณีย์ โสตะ. “แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ”, วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
- ชาญณรงค์ พาประโยชน์. “แนวทางการพัฒนาบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 10”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- ณัฐเดช จันทรวงศ์. “คุณภาพชีวิตการทำงานของกองดุริยางค์ทหารบก”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.
- ทิพวรรณ ดวงปัญญา. “คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุตามสภาวะเศรษฐกิจพอเพียงของครอบครัวเกษตรกรในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง”. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- นันทพร รัฐถาวร. “การพัฒนาคุณภาพชีวิตการบริการของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.
- ร้อยเอกประเสริฐ ชำทิพย์พาทิ. “สภาพปัญหาและความต้องการของทหารเกณฑ์ ในกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนที่ ๖ ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.
- พระกฤตพงษ์ สุทธิจิตโต. “บทบาทของเจ้าอาวาสที่มีต่อการพัฒนาสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสมุทรปราการ”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- พรหมินทร์ เมฆากาญจนศักดิ์. “การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.
- พิน พระคุณ. “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.
- วีระวัฒน์ ประทีปรัตน์. “การศึกษาคูณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการทหารอากาศ กองป้องกันทางอากาศ”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542.

3) เอกสารอื่นที่ไม่ได้ตีพิมพ์

สถานีตำรวจภูธรหนองแค. บรรยายสรุปโรงพักเพื่อประชาชน. สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัด
สระบุรี, 2550.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน

วุฒิการศึกษา ศน.บ.(การสอนภาษาอังกฤษ)
M.A. (Buddhist Studies) Ph.D. (Philosophy)

ตำแหน่ง รองหัวหน้าฝ่ายกิจกรรม
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

2. ดร.สำราญ โคตรสมบัติ

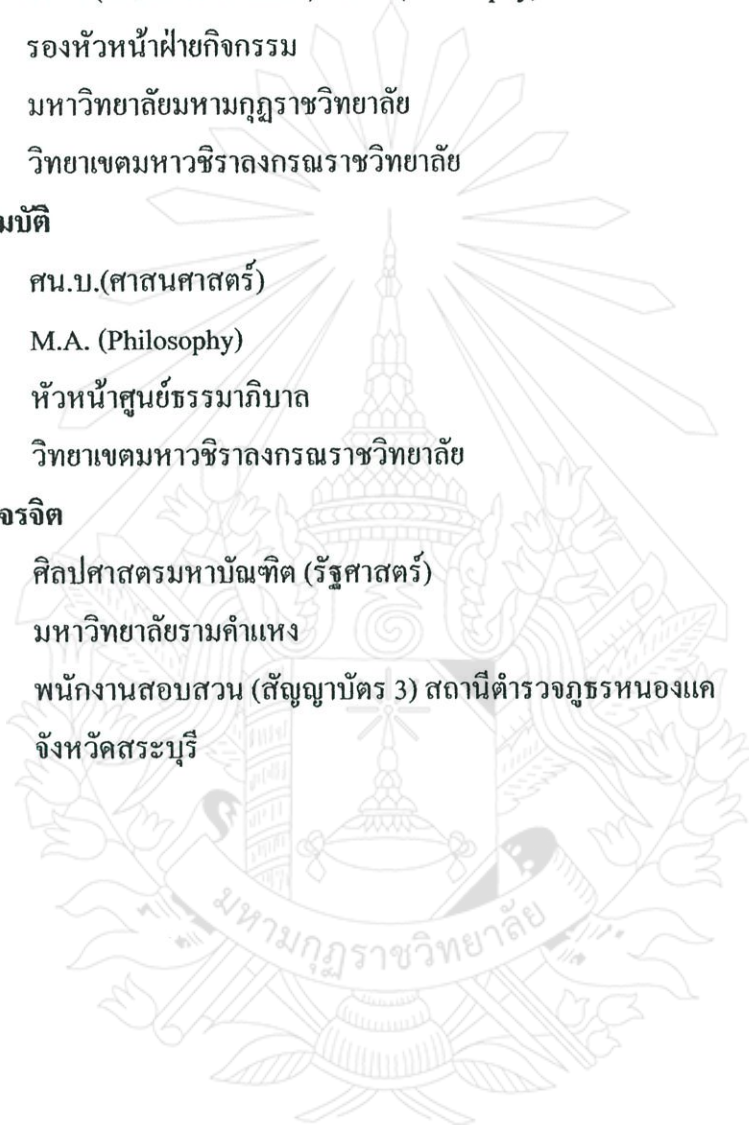
วุฒิการศึกษา ศน.บ.(ศาสนศาสตร์)
M.A. (Philosophy)

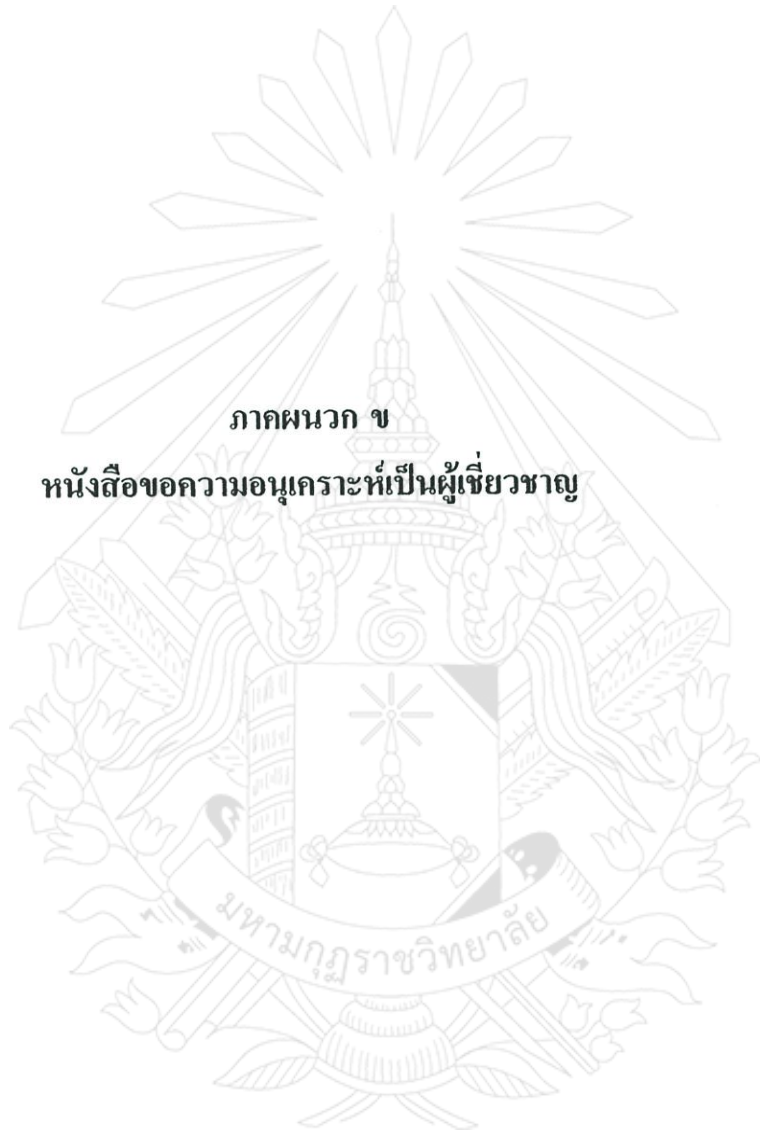
ตำแหน่ง หัวหน้าศูนย์ธรรมภิบาล
วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3. พ.ศ.ท.จำลอง ศรีขจรจิต

วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่ง พนักงานสอบสวน (สัญญาบัตร 3) สถานีตำรวจภูธรหนองแค
จังหวัดสระบุรี

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๖๐๑๐(๒.๓)/๐๖๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เจริญพร **ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน**

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ค.ต.อมรศิลป์ มณีสิริ รหัสประจำตัว ๕๕๑๒๗๐๔๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวจัย เรื่อง“แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน: ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีตำรวจนครหลวงแคว จังหวัดสระบุรี” โดยมีกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.อำนาจ ปิ่นพิลา

อาจารย์ที่ปรึกษา

๒. ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าว ตามแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านและขอเจริญพรขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์บ่มจิตศึกษา

โทร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๘ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗

ที่ ศธ ๖๐๑๐(๒.๓)/๐๖๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๓๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เจริญพร **ดร.สำราญ โครตสมบัติ**

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ค.ศ.อมรศิลป์ มณีศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๑๒๗๐๔๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน: ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี” โดยมีกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.อำนาจ ปิ่นพิลา	อาจารย์ที่ปรึกษา
๒. ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าว ตามแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านและขอเจริญพรขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

โทร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๘ ถึง ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗

ที่ ศธ ๖๐๑๐(๒.๓)/๐๖๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๓๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เจริญพร พ.ต.ท.จำลอง ศรีขจรจิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ด.ต.อมรศิลป์ มณีศิริ รหัสประจำตัว ๕๕๑๒๗๐๔๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวจัย เรื่อง“แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน: ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี” โดยมีกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.อำนาจ ปิ่นพิลา อาจารย์ที่ปรึกษา
๒. ผศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าว ตามแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรเพื่อ โปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านและขอเจริญพรขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

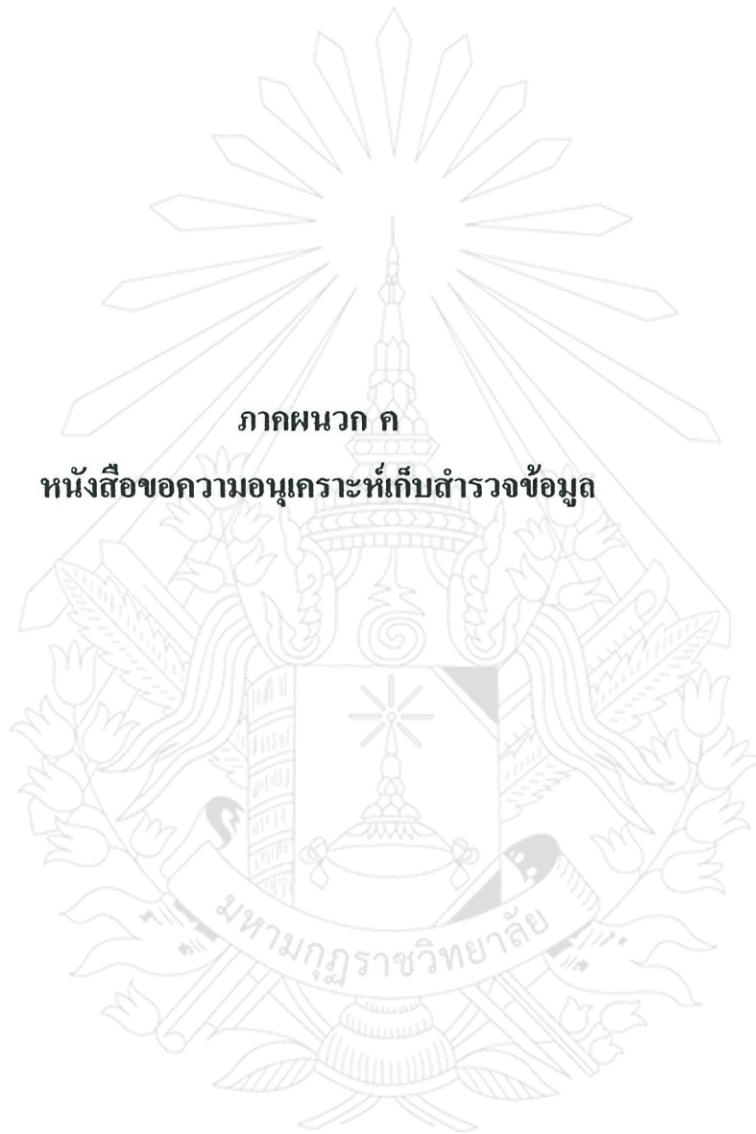
ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

โทร ๐-๓๕๓๔-๕๐๓๘ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๓๔-๕๐๓๗

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บสำรวจข้อมูล

ที่ ศธ ๖๐๑๐(๒.๓)/๑๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

๕ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรหนองแค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ค.ศ.อมรศิลป์ มณีศิริ รหัสประจำตัว ๔๕๑๒๗๐๔๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน: ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี”

ในการนี้ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำไปประกอบการดำเนินการวิจัย

จึงเจริญพรเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านและขอเจริญพร ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระวินัยเมธี)

รองอธิการบดี

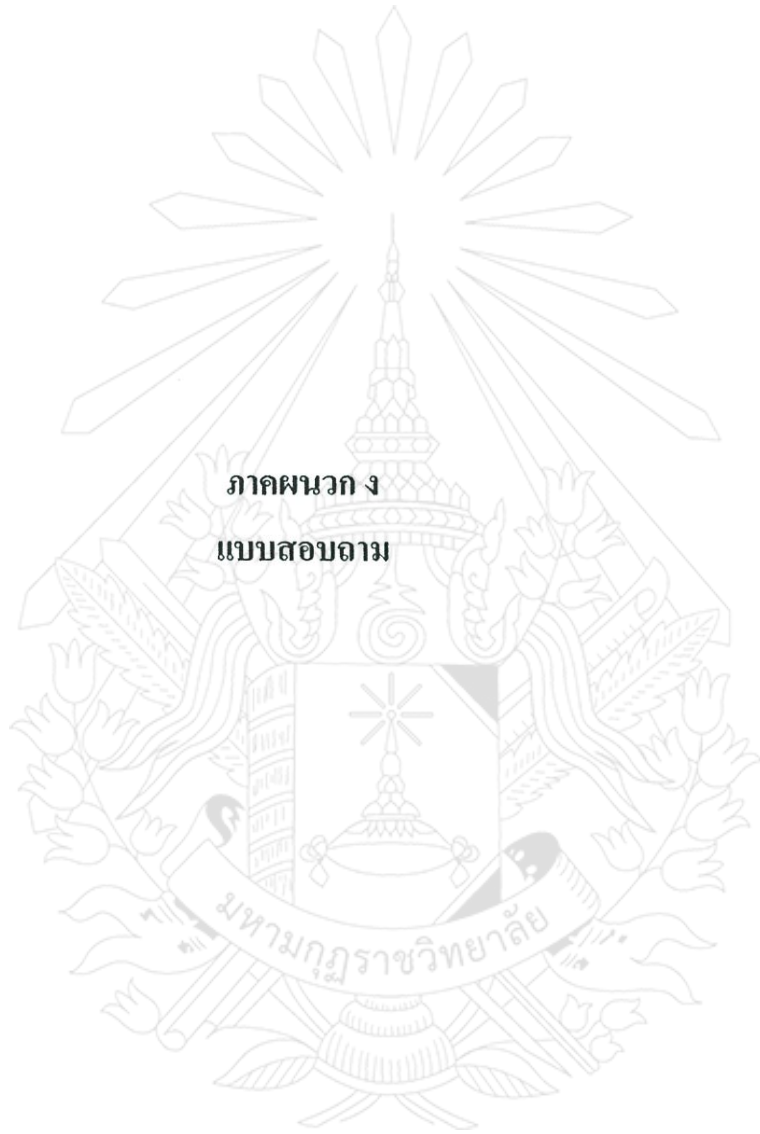
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์บัณฑิตศึกษา

โทร ๐-๓๕๗๔-๕๐๑๕ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๓๕๗๔-๕๐๓๗

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบุคคล

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของ

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

2. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับเป็นข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าทำสารนิพนธ์ เรื่องนี้
เท่านั้นคำตอบที่ได้ไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหาย หรือกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่
ของท่านแต่ประการใด

3. ขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามให้ครบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ทางข้อมูล และสามารถ
นำไปวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าได้

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ดาบตำรวจอมรศิลป์ มณีศิริ

นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาเอกรัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบุคคล

คำชี้แจง

กรุณาเขียนเครื่องหมายถูก ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพที่เป็นจริง

1 เพศ ชาย หญิง

2 อายุ

20 – 25 ปี

31 – 35 ปี

40 – 49 ปี

26 – 30 ปี

36 – 39 ปี

50 – 60 ปี

3 ระดับการศึกษา

ม.3

ปวส.

สูงกว่าปริญญาตรี

ม.6

ปริญญาตรี

อื่นๆ ระบุ.....

4 สถานภาพสมรส

โสด

แยกกันอยู่

สมรส

หย่าร้าง

5 รายได้ต่อเดือน

ต่ำกว่า 4,000 บาท

6,000 – 8,000 บาท

10,000 – 15,000 บาท

4,000 – 5,000 บาท

8,000 – 10,000 บาท

15,000 บาท ขึ้นไป

6 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ต่ำกว่า 5 ปี

10 – 15 ปี

20 – 25 ปี

5 – 10 ปี

15 – 20 ปี

25 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2

แนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความแล้วพิจารณา วิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตแต่ละข้อการปฏิบัติอยู่ในระดับใดตามความคิดเห็นของท่าน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ด้านขวามือ โดยแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

5 มากที่สุด	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด
4 มาก	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก
3 ปานกลาง	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง
2 น้อย	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย
1 น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	วิธีการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านที่พ้องอาศัย						
1.	การพัฒนาปรุงภูมิทัศน์ภายในหน่วยปฏิบัติต่อเนื่องเสมอมา		✓			
2.	มีการแบ่งพื้นที่ภายในหน่วยอย่างชัดเจน	✓				

จากตัวอย่าง

จากข้อ 1 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มาก แสดงว่าท่านมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาปรุงภูมิทัศน์ภายในหน่วยได้ปฏิบัติต่อเนื่องเสมอมา อยู่ในระดับมาก

จากข้อ 2 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด แสดงว่าท่านมีความคิดเห็นว่าการแบ่งพื้นที่ภายในหน่วยอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	วิธีการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านที่พักอาศัย						
1.	มีการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในหน่วย					
2.	มีการแบ่งพื้นที่ภายในหน่วยอย่างชัดเจน					
3.	มีการจัดระเบียบอาคารบ้านพัก					
ด้านอาหารโภชนาการ						
4.	ภาชนะในร้านอาหารมีความสะอาด					
5.	จัดสถานที่รับประทานอาหารอย่างเหมาะสม					
6.	อาหารถูกสุขลักษณะอนามัย					
ด้านสุขภาพร่างกาย						
7.	มีสถานพยาบาลรองรับรักษาเมื่อเจ็บป่วย					
8.	มีการตรวจสุขภาพข้าราชการตำรวจทุกนาย					
9.	มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายข้าราชการตำรวจทุกนาย					
ด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว						
10.	หน่วยแจกจ่ายอุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
11.	หน่วยจ่าย ผ้ายัดเครื่องแบบ ให้กับข้าราชการตำรวจทุกนาย					
12.	หน่วยมีมาตรการกำกับดูแลการแต่งกาย ให้เป็นระเบียบแบบแผนเดียวกัน					
ด้านคุณธรรมจริยธรรม						
13.	หน่วยจัดอบรมศีลธรรมและจริยธรรมให้กับข้าราชการตำรวจ					
14.	หน่วยส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา					
15.	ข้าราชการตำรวจเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา					

ข้อ	วิธีการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสวัสดิการ						
16.	หน่วยส่งเสริมการศึกษาต่อเพิ่มเติมคุณวุฒิ					
17.	หน่วยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย					
18.	หน่วยจัดกองทุนช่วยเหลือข้าราชการตำรวจ ภายในหน่วย					

ตอนที่ 3

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง

ให้ท่านแสดงความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของ
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี

1. ปัญหาด้านที่พักอาศัย

.....
 การพัฒนาด้านที่พักอาศัย

2. ปัญหาด้านโภชนาการ.....

.....
 การพัฒนาด้านโภชนาการ.....

3. ปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย.....

.....
 การพัฒนาด้านสุขภาพร่างกาย.....

4. ปัญหาด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว.....

.....
 การพัฒนาด้านเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ของใช้ส่วนตัว.....

5. ปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรม.....

.....
 การพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรม.....

6. ปัญหาด้านสวัสดิการ.....

.....
 การพัฒนาด้านสวัสดิการ.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	:	ดาบตำรวจ อมรศิลป์ มณีศิริ
วัน เดือน ปีเกิด	:	วันอังคารที่ 3 กันยายน 2511
ชาติภูมิ	:	ตำบลหนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	:	บ้านเลขที่ 65/9 ตำบลหนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี
การศึกษา		
พ.ศ.2530	:	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม
พ.ศ.2531	:	หลักสูตร นักเรียนตำรวจ โรงเรียนตำรวจภูธรภาค 4 ขอนแก่น
พ.ศ.2538	:	นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สถานที่ทำงาน	:	สถานีตำรวจภูธรหนองแค จังหวัดสระบุรี
ตำแหน่ง	:	ผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

